

11. YIL

NİĞDEmiz

Temmuz-Ağustos 2006-Yıl 11 Sayı 50

BAŞKENT NİĞDE VAKFI Yayın Organıdır

İki Ayda Bir Yayınlanır

"Niğde'nin Gelişime Açılan Penceresi"

NIĞDE

GELİŞİM

Aylık Haber & Yorum - Kültür & Sanat - Yaşam Dergisi

Tel : 0.388 233 34 01
Fax : 0.388 212 11 47
web : www.nigdegelisim.com
e-mail : gelisim@nigdegelisim.com
Adres : İstasyon Cad. 51/B Nİ DE

NIĞDEGELİŞİM DERGİSİ
TEKTEK BAŞIN YAYIN LTD. ŞTİ.
ÜRÜNÜDÜR

NİĞDEmiz

Temmuz-Ağustos 2006 SAYI 50

Başkent NİĞDE VAKFI

Yayın Organı

(İki ayda bir yayımlanır.)

Basım Tarihi: 20 Eylül 2006

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni

Başkent Niğde Vakfı Adına

Vakıf Başkanı

Dr. Yunus Nadi ÖZDAMAR

Yazı İşleri Müdürü

Av. Ali DEMİR

Yayın Denetleme Kurulu

Kemal ERDAĞ

Hüseyin KABAKSIZ

Yayın Danışma Kurulu

Abdulkadir KÖYLÜ

Hüseyin ÇELİK

Hikmet ESEN

Ömer Fethi GÜRER

H.Süha TEKTEN

Editör

Kezban DALAK

Yazışma Adresi

Genel Merkez

G.M.K. Bulvarı No:55/1

Maltepe-ANKARA 06570

Tel-Faks (0 312 231 79 91)

www.nigdevakfi.org

Kapak Resmi

Aladağlar Niğde

(Fotoğ. Nuri Dokuzoğlu)

Baskı & Grafik Tasarım

Gürler Ofset Matbaacılık Dış Tic. Ltd. Şti.

Tesviyeci cad. Simtes İşhanı 7/3 İskitler - ANKARA

Tel-Fax: 0312 384 6910

Dergimize gönderilen yazılar yayımlansın veya yayımlanmasın iade edilmez. Yayımlanan yazılardan yazarları sorumludur. Dergimizde yayımlanan yazılar kaynak gösterilerek iktibas edilebilir. Yayımlanan yazılara telif ücreti ödenmez. Dergimiz, Basın-Ahlak yasasına uyar. Dergimiz "Millî Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığının 28 Temmuz 1996 gün ve 8412 sayılı yazılar" ile, ilköğretim ve ortaöğretim öğrencileri için tavsiyesi uygun bulunmuştur.

NİĞDE VAKFI BANKA HESABI

T.C. Ziraat Bankası Bulvar Şubesi

Hesap Numarası: 34537777 ANKARA

BURS EĞİTİM YARDIMI İÇİN BANKA HESABI

T.C. Ziraat Bankası Bulvar Şubesi

Hesap Numarası: 34537804 ANKARA

Sunuş

Saygıdeğer Hemşerilerimiz,

50. SAYIYA ULAŞTIK

Başkent-Niğde Vakfı Yönetim Kurulu olarak "yarınların çalışmalarının dünden daha iyi olacağı" inancıyla tüm çabalarımızı sevgi ve saygı dolu bir bütünleşmeyle el birliği içinde yerine getirmeye gayret ediyoruz.

Salt bireysel gayret ve yeteneklerin sergilendiği başarılarla yetinmeyip, tüm gönül verenlerin çalışmalarını da ortaya koyarak, **yöremize** ve **ülkemize** daha yararlı olma istek ve sabırsızlığı içerisindeyiz.

Hemşerilerimiz arasındaki iletişimi sağlayacak en önemli unsurun **NİĞDEmiz** dergisi olduğunun ve bu gurur verici hizmetin de en iyi şekilde yerine getirilmesi gerektiğinin farkındayız. Sizler gibi fikri birikim seviyesi yüksek hemşerilerimize **NİĞDEmiz** dergisini sevdiren kabul ettirmenin zorluğunu da biliyoruz. Bu nedenle ince eleyip sık dokuyarak en iyiyi yakalamaya çalışıyoruz.

Günümüzde bir yayın organının çıkarılış süreci, yayının devamlılık kazanması, okuyucu bulması, belli ilke ve prensipler içerisinde devamlı olabilmesi, küçümsenmeyecek kadar büyük zorluklar içerir. Hedefimizin gerçekleşmesinde sınırlı sayıdaki hemşerimizin maddi ve fikri katkıları ne yazık ki yeterli olamamaktadır. Bir taraftan zengin tarihi ve kültürel mirasa sahip olan Niğde'mizin bu değerlerinin tanıtımını yaparken, diğer taraftan sosyal ve ekonomik gelişmeden nasibini alamamış yöremize bir şeyler verebilmenin sadece bizlerin gayreti ile olamayacağını da biliyoruz.

Yurdun dört bir tarafına yayılmış, devletin ve özel sektörün belirli -kademelerinde görev almış, bürokraside üst seviyelere gelmiş, ticaret ve sanayi alanında başarılı olmuş Niğdelilere tüm çabalarımıza karşın tam anlamıyla ulaşabilmiş değiliz. Bu nedenle Vakfımızın ve **NİĞDEmiz dergisinin** tanıtılmasında, dağıtılmasında, okutulmasında ve abone kaydedilmesinde hepimize görev düşmektedir.

Bu kapsamdan olmak üzere, en azından siz hemşerilerimizin bize yön verecek değerli fikir ve görüşlerini beklemekteyiz. Beklentimiz olan bu katkıyı sağladığınız takdirde **NİĞDEmiz dergisinin** fikri seviye ve kalitesi yükselecek, tirajı artacak, hemşerilerimiz arası iletişim kolaylaşacak, dergi gelirlerinden yardıma muhtaç olan öğrencilerimize vermekte olduğumuz burs ve kredi miktarı artmış olacaktır. Aynı ilin havasını, suyunu ve nimetlerini, yıllar boyu atalarımızla birlikte paylaşmış olduğumuzu unutmuyarak yöremize olan "**gönül borcumuzu**" en azından bu şekilde ödemiş olacağız.

Unutmayalım ki yöremizin ve ülkemizin çağdaş ülkeler arasında hak ettiği yeri alabilmesinin tek yolu, millî ve manevî değerlere bağlı, kendine ve başkalarına saygılı, yetenek ve bilgilerini başkaları ile paylaşarak iyiye ve güzele kullanabilen insanlara sahip olmaktan geçmektedir.

Umarız ki bu dönemden sonra Vakfımıza ve **NİĞDEmiz dergisine** uzak duran, iletişimsizlik ve umarsızlık çeken tüm Niğdeliler **NİĞDEmiz dergisi** sayesinde bir parça olsun birbirlerine yaklaşırlar.

Sevgi ve Saygılarımızla
Başkent-Niğde VAKFI YÖNETİM KURULU

İçindekiler

Tehlikenin Farkındayız.....	1
Dr. Y. Nadi ÖZDAMAR	
Dönmeyi Düşünmediler.....	2-3-4
Ali ÖZEN	
Niğde'den Mektup Var.....	5
Niğdemiz Dergisinin 50. Sayısı Çıkarken.....	6-7
Abdulkadir KÖYLÜ	
Niğde'de Yaz.....	8
Hakan KUBALI	
Bunları Biliyormusunuz?	9
Metin ERASLAN	
Elma, Niğde ve Sevgiyi Yakalamak.....	10
Yavuz ÇAVDAR	
Niğde Folklor Kültür ve Sanat Derneği.....	11-12
Av. Osman ÜÇER	
Çağaloğlu Yokuşu.....	13-14
Hacı ANGI	
Niğde Şenlik ve Festivalleri.....	15
Berrin ÖZYAMAN	
Niğde'den Bir Yıldız Doğuyor.....	16
Akpınar Dergisi.....	17
Hüseyin ÇELİK	
Tarihte Niğde.....	18-19
Ömer Fethi GÜRER	
Atatürk, Annem ve Ben.....	20-21
Dr. Hasan ULUSOY	
Ses ve Bağlama Sanatçımız.....	22
Ahmet ARSLAN	
Dostlara Açılan Kapı.....	23-24
Leman GÜNALP	
Muzaffer BUYRUKÇU.....	25-26
Yerel Basından Kısa Haberler.....	27-28-29
Baş Sağlığı.....	30

Yavuz Demirtaş

Licencié H.E.C. -Lausanne

Import-Export	İthalat-İhracat
Représentation	Mümessillik-Müşavirlik
Conseillers en Marketing	Pazarlama, Finans ve
Finance et Immobilier	Emlak Danışmanlığı

Ahmet Rasim Sokak No. 6/3 Çankaya - Ankara, Turkey

Tel: (0312) 439 3389 - 439 3390 - Fax: (0312) 438 8692

Gsm: (0532) 402 1588

TEHLİKENİN FARKINDAYIZ

ABD'nin yeni Ortadoğu haritası

BU VATANI BÖLDÜRTMEYİZ

Amerikan Silahlı Kuvvetler Dergisi'nde bir süre önce yayınlanan **Ortadoğu Haritası**, her nedense boyalı medya tarafından "ham hayal" olarak değerlendirilerek geçiştirilmeye çalışıldı. ABD Dışişleri Bakanı Rice tüm dünyaya, "Yeni bir Ortadoğu için zaman geldi." mesajını her fırsatta ve ortamda haykırıyor.

Dünya egemenliğini pekiştirme peşinde koşan ABD ve onunla birlikte hareket eden emperyalist devletler, "Ortadoğu'da sınırların etnik ve dinsel kimliklerine göre yeniden çizilmesi" ni açık açık gündeme getirmeye başladılar. **Büyük Ortadoğu Projesi (BOP)**, un suyu, kurbağa suyu misali ısıtılmaya başlandı bile.

Türkiye bir süreden beri emperyalist ülkelerin değişik alanlardaki örtülü yada açık desteğiyle şekillenen yoğun bir iç ve dış güvenlik sorunu ile karşı karşıyadır. Bölücü, ayrılıkçı, şeriatçı hareket her geçen gün biraz daha büyüme ve gelişme eğilimine girmiş ve hız kazanmıştır.

ABD Silahlı Kuvvetler dergisinde Türkiye, Irak, Suriye, Suudi Arabistan, Pakistan parçalanıyor, yeni yeni devletler oluşturuluyor. Türkiye, Irak ve İran'dan alınan topraklarla, Karadeniz'e kadar uzanan bir Kürdistan Devleti kuruluyor. Türkiye'nin rejimi de belirlenmiş; **İslam Devleti ! ?**

Yirmi yıldan beri yaşananları görmezden gelerek "hadi canım sen de!" diyerek, gülüp geçerse bu sürecin sonundaki acı, kan ve gözyaşı kimin umurunda olacaktır. Bugün Türkiye topraklarında terörle yoğrulmuş bir bölme hareketi, Kuzey Irak'ta bu bölme hareketiyle eşgüdümlü ABD ve Batı desteğinde bağımsız bir devletin kuruluşu tamamlanmıştır.

Fesat projesi, "Laik Cumhuriyete Karşı İslam Cumhuriyeti" temelinde devreye sokulmuştur. Belli tarikatların özellikle son çeyrek yüzyılda artan bir tempoda toplumu ve devleti kuşatması doruk noktasına ulaşmıştır. Ülkemizi "bizler" ve "onlar" çıkamazına sürükleyen din, tarikat, cemaat ve siyaset şarlatanları ve onların **Efendileri**, ABD topraklarında işbirliğine devam etmektedirler.

Dr. Y. Nadi ÖZDAMAR

Yatları, katları, altınları, dövizleri, taşınır ve taşınmazları, göz kamaştırıcı varlıkları ile gırtlaklarına kadar harama gömülmüşler, saf ve temiz Müslüman kardeşlerimizi aldatmaya devam etmekte. Büyük dost ve müttefikimiz ? ! ABD, kendi emperyalist amaçları doğrultusunda araç olarak kullandığı tarikat şeyhlerinin, efendilerinin telkinleri doğrultusunda, inanç sömürsünü siyasi sömürü aracı olarak kullanan işbirlikçilerinin katkılarıyla ulusumuzun zihninin karartılması ve şeyhler-efendilere verilen talimat doğrultusunda güdülebilmeleri için petro-dolar destekli, "İlimli İslam" uygulamalarını desteklemektedir.

Ancak **Türk Ulusu**, Birinci Dünya Savaşı'nda yaşadığı felaketleri unutmamıştır. Derslerle dolu bu paylaşım savaşında **Türk Ulusu**, Alman çıkarları uğruna, Çanakkale'de, Kafkasya'da, Galiciya'da, Ortadoğu'da İngiliz, Fransız ve Ruslar karşısında kanlarını tükettiğimiz, kemiklerini toprak ettiğimiz vatan evlatlarının acısını yüreğinden çıkarmamıştır. Müslüman Arapların sergilediği ihaneti ise hiçbir zaman unutmayacaktır. Vatan olarak yaşadıkları Anadolu topraklarında bir ihanet sergileyerek "Türk katliamı"na kalkışan Ermenileri ise hiç affetmeyecektir.

Lübnan ve Filistin'de İsrail dehşeti ve vahşeti sürerken kulaklarını tıkayan, çocuk ve bebek cesetlerini zevkle seyreden Birleşmiş Milletleri, ABD ve Batıyı, emperyalizmden büyük acılar çekmiş ve ancak **Atatürk**'ün önderliğinde bağımsızlığına kavuşmuş Türk Ulusu olarak bizler affetmiyoruz, gelecek nesiller hiç affetmeyecektir.

Hiç şüpheniz olmasın; Bu vatani bölmeye hiç kimsenin gücü yetmeyecektir!

30 Ağustos, Türk Ulusu'nun Zafer Bayramı

Bu savaşla sadece Yunanlılar yenilmemiş aynı zamanda İngilizlerin, Amerikalıların, Fransızların Ortadoğu için kurmak istedikleri, tasarıyıp planladıkları yeni dünya düzeni yıkılmıştır.

Bu savaşla Mudanya Ateşkes Antlaşması ile Lozan Barış Anlaşması'nın temelleri atılmıştır.

Bu savaşla bütün mazlum uluslar uyanmış İngiliz sömürge imparatorluğu darmadağın olmuştur.

Başkomutanlık Meydan Savaşı, yalnız düşmanı yurttan atmakla kalmamış, yepyeni bir ulus devletin, genç Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunu sağlamıştır. Saygılarımla.

DÖNMİYİ DÜŞÜNMEDİLER

Ali ÖZEN
Anadolu Öğretmen Lisesi

Çanakkale Savaşı'nda kendisiyle görüşme yapan **Ruşen Eşref Ünaydın'a** Ulu Önder **Atatürk** şöyle diyor: "Kendisinden birkaç dakika önce sipere giren arkadaşının öldüğünü görüyor, birkaç dakika sonra kendisinin de öleceğini biliyor. Yine de en ufak bir duraksama geçirmeden siperde yerini alıyor ve sessizce kılı bile kıpırdamadan şehit oluyor. Çünkü onlar egemenliğe giden yolda dönmeyi düşünmediler

Afyon Dumlupınar Başkomutanlık Savaşı'nda **Yüzbaşı Reşat Bey**, Çiğil Tepe'yi iki saatte alacağına söz verir. Ne var ki tepe çok diktir. Düşman en büyük gücünü bu tepeye yığmıştır. Bu nedenle tepenin alınması sadece iki saat gecikir. **Yüzbaşı Reşat Bey**; tepe'yi söz verdiğim saatte alamadım, diyerek intihar eder. Çünkü o egemenliğe giden yolda dönmeyi düşünmez.

Buna benzer bir değil binlerce olayı sayabiliriz. Tarih kitapları her bir Türk'ün yurt savunmasında ne kadar büyük destan yazdığını anlatır. Bu destanı dinleyenler çelikleşir. Üstelik düşmanları bile kendine hayran bıraktırır.

Onun için sizleri unutmamak aziz şehitlerimiz. Sizleri nasıl unuturuz bacanağım **Burhan Günkan**, daha 7 aylık kızın **Öyküm Gizem Günkan** 'ı bizlere bırakarak, alınca gelen şarapnel parçasıyla nasıl gülümseyerek gidiyordun. Daha 25 yaşındaydın ve gececik bedenini hain pusularda dağlamıştın.

Sizleri nasıl unutabiliriz şehit polisim **Ayhan Atlı**, eşini ve 3 çocuğunu geride bırakarak Bingöl dağlarında PKK ya aman vermedin. Özel Harekâtın en seçkin polislerindendin. Ne mutlu bana ki senin o mağrur, çalışkan ve son derece terbiyeli çocuğunun öğretmeni oldum. Hiç merak etme oğlun da senin yolundan ilerliyor. Vatan ve namus yolunda o da polis oluyor. Düşmanlar şunu bilsin ki bir Ayhan gitti geride milyonlarca Ayhanlar ve onun oğulları var.

Bu öyle bir savaş ki dağların doruklarında haince pusu kurarak bekleyen, trenlerin yoluna bomba koyarak masum onlarca kişinin ölmesine, yaralanmasına yol açan; tuvaletlere, terminallere bomba atarak kendini gizlemeye çalışan şerefsizlere karşı veriliyor.

Seni nasıl unuturum Piyade Kıdemli **Üsteğmen Murat Erdem**, verdiğin savaş o kadar büyük ki seni hiçbir zaman unutmayacağız. Adın şimdi **Çamardı** da bir okulda yaşıyor ve oradan mezun olan her öğrenci senden bir parça taşıyor.

Şimdi bir rüzgâr geçti buradan
Koştu ama yetişemedim
Nerelerde gezmiş tozmuş
Öğrenemedim
Besbelli denizden çıkıp
Kıyıları boyunca gitmiştir
Tuz kokusu, katran kokusu, ter kokusu
Yüreğini allak bullak etmiştir **Rüzgâr- C.Külebi**

Evet, onlar birer rüzgârdılar. Memleketimin dağlarından ovalarından, denizlerinden geçtiler, geriye yürekleri allak bullak ederek şehitlik kokusunu bıraktılar. Onun için sizleri nasıl unuturuz. Nasıl nasıl unuturuz, **Niğde Yakacık Kasabasından Aşır Keskin**'i. O ki Şırnak ta şehit olurken geride eşini ve kızını bırakarak destanlaşarak gitti. Onun için ki destanlar artık onu yazıyor, eşler, analar artık onun için ağlıyor.

Şehit öğretmenlerden **Ali Yıldız** yazdığı bir şiirde;

Dağ yürekli yiğitlerin
Çeşmelerin soğuk aksın
Seni korur bugün yarın
Seni seven sana baksın
Senin senden yok haberin
Hor bakanın gözü çıksın
Ne tatlısın memleketim
Son sözüm bu memleketim. diyor

İşte o dağ yürekli yiğitlerden **Ayhan Arıkan**, **Salim Ertan**, **Ayhan Karagöz**, **Yusuf Al**,

Ulukışla'dan **Hilmi Erbay, İlhan Çankaya** geride eşlerini ve birer çocuklarını, Niğde merkezden **Bülent Tunçbilek** de eşini bırakarak şehit oldu. Besbelli ki onlar da rüzgâr gibi geriye tuz ve ter kokuları bırakarak tüm Türkiye'yi dolaştılar. Onlar ki yüreklerinde belli belirsiz yanan ateşle, yüzlerinde görevlerini yapmış olmanın mutluluğuyla cennete kavuştular.

1993 yılında Van'da şehit olan **Nejdet Fidan**;

Rüyamda gördüm ana kucağı
Günler bitti, bayram sabahı
Uyandım baktım asker ocağı
Herkes evladını sevip öpecek
Yaktı beni büyük ağacın sıcıağı
Eşler, dostlar bayram edecek
Ağlama anam gelirim bir gün
Ellere bakıp da ağlama anam diyor.

Başkaları bayram sabahı en sevdikleriyle birlikteyken onlar nöbet başında vatan savunmasındaydılar. Hiçbir korku duymadan, gözlerini kırpmadan, ana kucağına, eşine, dostuna doyamadan gittiler. Onlar bazen Bor Çukurkuyu'dan Uzman Çavuş **Mahir Tüfekçi**, bazen Kıdemli Çavuş **Erdal Songur**, bazen Niğde'den, Muhabere Ast Sb. Kıdemli Çavuş **Recep Tektaş** 'tı, bazen de Uzman Jandarma Kıdemli Çavuş **Halit Ergüven**... Ne olursa olsun oradaydılar ve gönüllerde yerlerini aldılar.

Mardin Dargeçit'te şehit olan jandarma er Muhammet Türk bir şiirinde:

Eski günlerime nazaran
Çok geçmedi inan aradan
Bir günüm bir ay oldu
Yalnız yaşamaya alışamadım, diyor.

Evet, onlarsız yaşamaya alışamadık. Bir ana, baba, Bor Obruk köyünden **Razaman Kalkan**'sız, Hacı Abdullah'tan **Doğan Demir**'siz, Bor'dan **Hasan Tuncel**'siz, Dikilitaş köyünden **Erdal Çoban**'sız, Niğde Boğaziçi Mahallesinden **Mustafa Avcı**'sız, Karatlı köyünden **Şahin Yılmaz**'sız, İçmeli köyünden **Davut Yıldız**'sız, Alay kasabasından **Oktay Öneler**'siz, Edikliden **İhsan Yarımkuşlak**'sız, Hacıbeyli'den **Sedat Çelik**'siz, Hasaköy'den **Cemal Özcan**'sız, Aktaş'tan **Zekai Çamur**'suz, Bor'dan **Yılmaz Gökşen**'siz, Ulukışla Eminlik'ten **Yıldırım Kılınç**'sız yaşamaya nasıl alışsın. Sizler ki onların gülü, dağ başlarında özgürce açan rüzgârlara karışan çiçekleriydiniz. Daha yirmili yaşlardaydınız ve egemenliğe giden yolda dönmeyi düşünmediniz.

Şırnak'ta şehit olan polis **Rahmi Dana** bir şiirinde;

Polis oldum anam bileğim bükülmez
Kurşun yesem kanım dökülmez
Zalim gurbetin çilesi bitmez
Yollara bakıp da ağlama anam, diyor.

Aynı **Rahmi Dana** gibi iki çocuk babası Niğdeli **Murat Şengül**, üç çocuk babası Niğdeli **Hamza Baykan**, bir çocuk babası Eski Gümüşlü **Özer Özkaya** ve evli olan Niğdeli **Serdar Ulusoy** da bileği bükülmez çelik gibi polistiler. Onlar da egemenliğe giden yolda dönmeyi düşünmediler. Uzman J. Çavuş **Murat İlerigelen** in; şehit olmak sanki içine doğmuştur. Anneme şiirinde;

Bir gün taşınacağım erler kolunda
Ansızın bakarsın gelir bir haber
Görev anında gurbet yolunda
Oğlun görevde şehit olmuş, derler
Kapanmış yataarken bayrak altında
Bayrakların altında gelirim eğer
Karşına çıkarsam ağlama annem
Üstüme yığılıp ağlama annem, der.

Çünkü onlar daha yirmili yaşlardaydılar. Daha evlenmemişlerdir. Sevgi bağından bir gülü koklamamışlardır. Bu nedenle şiirlerini annelerine yazarlar. Türkülerinde hep anneleri vardır. Onlar Altunhisar; dan Asteğmen **Ömer Fidan**, Ulukışla Başmakçı dan **Mehmet Duru**, Dikilitaş tan **Musa Kartal**, Yeşilyurt kasabasından **Abdul Kadir Tanı**, Bor'dan **Halil İbrahim Korkmaz**, Himmetliden **Ramazan Teke**, Niğde den **Savaş Temurtaş**, **Eyüp Demirtaş**, **Savaş Yalçın**, **Şehit Çavuş Faruk Uraslı**, Ulukışla Horoz köyünden **Mehmet Sezgin**, Niğde merkezden **Tayfun Özaksoy**, Bademdere kasabasından **Nuri Dayan**, Ovacık köyünden Yenimli kasabasından **Ahmet Saltık**, Bor'dan **Ferhat Atlı**, Polis **Halil Akkoç**, Ulukışla Aktoprak'tan **Halil Yıldırım**, Çamardı Sulucaovadan **Bayram Kızıltan**, Himmetliden **Âdem Keleş**, Uluğağaçtan **Faruk Eren**, Altunhisardan **Âdem Dönen**, **Murat Akar**, İnli kasabasından **Mehmet Kayahan**, Yeşilyurt kasabasından **Selami Bayındır**, **Ramazan Mutluson**, **Tepeköyden Yusuf Bozkurt**, Çamardı Çardacık' tan **Güngör Arıkan**, Dündarlıdan **Apdullah Yüksel**, Ulukışla Aktopraktan **Süleyman Polat**, Fesleğen köyünden **Ramazan Alkan**

Vurulup tertemiz alnından uzanmış yatıyor. Bir toprak uğruna ya Rab ne güneşler batıyor. Derken sanki **Mehmet Akif Ersoy** onları dile getirmişti. Kavlak Tepeli Jandarma **Ruhi Aksoy** evli ve bir çocuk babasıydı. Aktaşlı şehit er **Yüksel Kabaca**, Çiftlikli **Zafer Eroğlu**'nun bir çocukları vardı. **Erdal Ünlü** nün ikiz kızı vardı.

Çiftlikten **Şahin Çetin** daha yeni evlenmiştir. Ancak hiçbiri geride bıraktıkları eşleri ve çocuklarını düşünmezler. Onlar egemenliğe giden yolda dönmeyi düşünmezler.

Kirazın derisinin altında kiraz
Narın içinde nar
Benim yüreğimde boylu boyunca
Memleketim var.(**Bedri Rahmi Eyüboğlu**)

Gönüllerinde, yüreklerinde memleketleri vardır. Memleket sevgisiyle doludurlar. Bundan dolayıdır ki Aktaş'tan **Niyazi Kan**, Dikilitaş'tan **Kudret Çelik**, Çamardı Kocapınardan **Hüseyin Şenel**, Niğde'den **Hüseyin Aydemir**, Bor Bereke'den gazi olmuşlardır. Vatan yolunda kimi

kolundan kimi bacağından olmuşlardır. Mehmet Akif'in dediği gibi Bedrin aslanları kadar şanlı, onlar kadar kahraman asil şehitlerimizi hiçbir zaman unutmuyacağız. Onları rahmetle anıyor ve hiçbir zaman unutmadığımızı göstermek için bu programı yapıyoruz.

Değerli Niğdeliler,

Niğde'de de şehit ve gazi olan asker ve polislerimizi anmaya çalıştım. Eğer adını unuttuklarım varsa onlardan ve ailelerinden binlerce kez özür diliyorum.

Son söz olarak yurdu için şehit olanlara ve onların geride bıraktığı gözü yaşlı ailelere binlerce selam ediyor, ruhlarına fatiha gönderiyorum.

NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE

ÖZEL HABERLER

NİĞDE ŞEHİDİNE AĞLADI

Bingöl'ün Genç İlçesi'ne bağlı Yazkonağı Jandarma Karakolu'na bir grup PKK'lı terörist tarafından açılan taciz ateşi sonucu şehit olan Uzman Jandarma Kıdemli Çavuş Özkan ÖZTÜRK, tekbirler, dualar, gözyaşları ve protestolar ile Niğde Şehitliğinde son yolculuğuna uğurlandı.

ULUKIŞLA FESTİVALİNE ARIF SAĞ ve ONUR AKIN DAMGASI

Niğde Ulukışla Belediyesi tarafından bu yıl 3. s'ü düzenlenen Ulukışla ve Toroslar Kültür Sanat Festivaline (UTOKS) ünlü halk müziği sanatçısı Arif Sağ ve özgün müzik sanatçısı Onur Akın damgasını vurdu.

Festivalde bir konuşma yapan Yılın Belediye Başkanı Hacı Avşar, UTOKS'un amacının hem yöreyi Türkiye'ye tanıtmak hem de bölgenin coğrafi güzelliklerine dikkati çekmek, dünyaca tanınan Rano Holdzi kurbağalarını koruma altına almak, bölgede meyvecilik birliği oluşturmaktır dedi. Festival kapsamında 40 çocuk sünnet ettirildi.

Bir Mektup Var.....

Sıdıka'nın Mektubu

Doktor. Nadi bey Amca

Ahmet abimle göndertişin defter, kalem, silgi, koya kalem, masal kitabı, ansiklopeti, ayakkabı, şarabları bide çantamı aldık - Anam babam çok sevdi. Hepimiz ellerin olan işleri - Okul açılınca öğretmenler gösterdiler. Şimdi okum onları sandığı Sakladık. Ansiklopeti bide masalları tala da kitapları koyduk. Kampuzun kısı Hafızların onları hep okuyoruz. Hafız çok gelmiş ama babamın emriyle yok. Sıra gönderdiğ kalem bide çantamı aldım. Çok sevdi. Okulda Okulda Okulda Sakladık. Hafize benim gibi Doktor olmak istiyorum. Hastaya anama bakacam. Ben öğretmen ya da Hemsire olacam. Vafıktan ikimizi okuturum. Şaka ile dua ederiz - Hafızın selamı hep okuyoruz. Biziz büyüyüce. Ahiy kabire abim bizi götürücem diyer. Bizi aradın. Ahiy kabire götürürmü? Hafızın selamı hep okuduk. İki edeceğiz. Götüürsen selamı hep dua edeceğiz. İki edeceğiz. İki edeceğiz. İki edeceğiz. Niğdeye gelince bizi okuturum. Babam da okuturum. Çok okum yafa açacak. Ben okuyacağım. Lifi de veririm. Hafızın selamı hep okuyoruz. Mektubu alırsanız Haber et mi. Bide ayakkabı büyük geldi. Annem okur. Selamı hep okuyoruz. Hafize yaptık.

IA Sıdıka

Niğde

ORDA BİR KARDEŞİNİZ VAR UZAKTA...

Okullarımız 2006-2007 eğitim-öğretim yılına başladı. Uzaklarda, Niğde'de, bir kalem dahi olmayan, yeni defteri olmadığı için eski defterlerini silip yazan o kadar çok kardeşiniz var ki bilemezsiniz.

Başkent- NİĞDE VAKFI olarak Niğdeli okullu kardeşlerimize destek olmak istiyoruz. **Onlara para değil, okul ihtiyaçlarını hediye olarak yollamayı hedefliyoruz.**

O çocukların yalnız olmadıklarını, onları uzaktan da olsa düşünen binlerce Niğdeli olduğunu da biliyoruz. Bir kişide olsa bir çocuğumuzun hayaline ortak olmak, mutluluğunu paylaşmak istiyoruz.

Babasından kalem isteyince alamayan, karlı kış günlerinde naylon papuçlarıyla çorapsız okula ulaşmaya çalışan, hikaye kitabı nedir bilmeyen o kadar çok yavrumuz var ki, işte o çocuklara ulaşmaya çalışıyoruz.

Gelin bize el verin. Tanımadığınız bir çocuğa yardım ederek onunla birlikte sevgi ve mutluluğu hep beraber paylaşalım.

SİZDEN PARA İSTEMİYORUZ

Sizden ihtiyaç sahibi küçük kardeşlerimize bir kalem, bir defter, bir önlük, bir çorap, bir çanta bir okul ihtiyacını karşılamanızı istiyoruz.

Gelin o yavrularımızla el ele, gönül gönüle aynı yolda yürüyerek, doğru bir seçim yapalım. Gelin, bir yavrumuzun size **"Teşekkür**

ediyorum, sizi seviyorum." deyişinin mutluluğunu yaşayalım.

LÜTFEN BİZİ ARAYIN

İster hediyenizi bize gönderin biz ulaştıralım. İsterseniz kardeşinize bizzat siz ulaştırın.

Ankara'da ve Niğde'deki merkezlerimizde kardeşlerimiz için okul ihtiyaçlarını toplamaya başladık bile. Sizde defterinizi, kaleminizi, silginizi, çantanızı... alın gelin. Ulaştıramıyorsanız bize haber verin. Biz ulaştıralım.

İster bizim seçtiğimiz "KARDEŞ OKULA" ister sizin seçtiğiniz "KARDEŞİMİZE" hediyelerini ulaştıralım. Kardeşimizi sizinle tanıştıralım.

Saygıdeğer öğretmenler katkıya ihtiyacı olan öğrencilerimizi ad-soyad ve adresleriyle lütfen bize bildirin.

O çocuklar bizim çocuklarımız, Türkiye'mizin çocukları, yolumuz ulu önderimiz ATA-TÜRK'ümüzün yoludur.

Saygılarımızla.

ORDA BİR OKUL, BİR KARDEŞİMİZ VAR kampanyamız için ulaşabileceğiniz adres ve telefonlarımız:

ANKARA: Başkent-Niğde Vakfı G.M.K Bulvarı 55/1 Maltepe/ ANKARA

Tel: 0312 231 79 91 Cep: 0542 414 36 39

NİĞDE: Veli Ünal Özgödek Cad. (Hastane Cad.) No:18-A NİĞDE

Tel: 0388 213 41 11

Cep:05425318289

NIĞDEmiz DERGISİ'NİN 50. SAYISI ÇIKARKEN

Abdulkadir KÖYLÜ

Başkent Niğde Vakfının yayın organı **NIĞDEmiz** dergisi'nin 50. sayısı çıkarken Niğde ili Basın tarihi ile ilgili bilgi ve belgeleri araştırdım. Mecmua ve dergi türünden daha önceleri yayınlanmış olan **AKPINAR** mecmuası elime geçti ve tamamını inceledim. Dış kapak aynen: **AKPINAR Niğde HALKEVİ**, Sayı:1, Temmuz 1934

Dış kapağın iç yüzü: "Akpınar"da, inkılâbımızın idealine ve Halkevi programının gösterdiği kültüre uygun olan yazılar neşredilir. Yazıların mümkün olduğu kadar ana diliyle işlenmesi birinci dileğimizdir.

Mecmuaya konmayan yazılar geri verilmez.

İmtiyaz sahibi: Eczacı Naim Osman,

Umumi neşriyatı idare eden: Muallim Cevat.

Niğde'de Vilayet Matbaasında basılmıştır.

Akpınar mecmuasının birinci sayısı hakkında tesbit ettiğim bilgi böyledir. Elimde bulunan Akpınar mecmuası'nın son sayısı da şöyledir:

Dış kapak: **AKPINAR Niğde HALKEVİ**

Sayı: 54,61 Mayıs-1. Kânun 1941 Yıl:5

Dış kapağın iç yüzü: "Akpınar" da, inkılâbımızın idealine ve Halkevi Programının gösterdiği kültüre uygun olan yazılar neşredilir.

Mecmuaya konmayan yazılar geri verilmez.

İmtiyaz Sahibi: Eczacı Naim Erem

Umumi Neşriyat Müdürü: Eczacı Sabit Ecemiş

Niğde Vilayet Matbaası

Değerli hemşerilerim, o zamanki imkanlara göre babalarımız, dedelerimiz çok büyük başarı sağlamışlardır. Allah onlardan razı olsun, ruhları şâd olsun. 72 yıl önce yayınladıkları kültürün her türü ile dolu **AKPINAR** bize bıraktıkları paha biçilmez en kıymetli mirastır.

Genel olsun, yerel olsun süreli yayın çıkartmak çok hoş fakat çok zordur. Anonim bir söz var, insanı dirisine güldürmez, ölüsüne ağlatmaz. Süre bir ay da olsa, iki ay da olsa çabucak geçiverir. Yazı çok gelir, fakat yayının ilkesine uymaz, basamazsınız. Zamanında yayınlamadığınız takdirde yayınlama hiç ilgisi olmayanlar bile eleştirir. Ama biz Niğdeliler olarak bu zoru başardık. **NIĞDEmiz** Dergisi'nin 50. sayısını gururla sizlere sunuyoruz.

Başkent Niğde Vakfı, Yayın Organları:

1- Başkent Niğde Vakfı Haber Bülteni:

Bülten, 19 Kasım 1994 tarihinde 1. sayı olarak, Sahibi Vakıf Adına Vakıf Başkanı Prof. Dr. Cafer Tayyar SADIKLAR; Yazı İşleri: Yavuz DEMİRTAŞ'ın katkılarıyla çıkartılmıştır.

Bültenin 2. sayısı, Şubat 1995 tarihinde, Yazı İşleri: Dr. Nadi ÖZDAMAR ve bir grup

Niğdeli doktorların katkılarıyla hazırlanarak çıkartılmıştır. Bültenin 3. sayısı, Ocak 1996 tarihinde Yazı İşleri: Dr. Zafer ECEMİŞ, Yavuz DEMİRTAŞ ve Ali DEMİR'in katkıları ile çıkartılmıştır.

Vakfımızı yayın organına kavuşturan bu değerli hemşerilerimize bir Niğdeli olarak teşekkürlerimi sunarım.

2- NiğDEmiz Dergisi:

Derginin ilk sayısı, Haziran 1995 tarihinde 3 sayı sıra numarasıyla Vakıf yayın organı olarak, Hasan İkizoğlu ve Üstün Esen tarafından hazırlanarak her yönüyle tam bir dergi niteliğinde yayınlanmıştır.

NIĞDEmiz Dergisi 4. sayısı bir yıl sonra Haziran 1996 tarihinde Sahibi: Vakıf adına, Vakıf Başkanı: Hasan İkizoğlu, Yazı İşleri Müdürü: Üstün ESEN, Yayın Kurulu: Üstün ESEN, Abdulkadir KÖYLÜ, Kemal ARDAĞ, Nadi ÖZDAMAR olarak yayınlanmıştır. **NIĞDEmiz** Dergisi 8. sayısı dahil aynı personelle yayınına devam etmiştir.

NIĞDEmiz Dergisi 9. sayısı Mayıs 1998 tarihinde Sahibi: Başkent Niğde Vakfı Adına, Vakıf Başkanı: Hüseyin ÇELİK, Yazı İşleri Müdürü: Abdulkadir KÖYLÜ, Dergide Yönetim Kurulu Kararı ile üç ayda bir yayınlanmaya başlamıştır.

Dergi Yönetim Kurulu Kararı ile umumi istek üzerine Ocak-Şubat 2002 tarihinden itibaren de iki ayda bir yayınlanmaya başlamıştır.

Dergimizin 3-49 sayılarına yazı veren hemşerilerimizi tesbit ettim. 10'dan fazla yazı veren hemşerilerimizi sizlere de duyurmak kendilerine de teşekkür etmek için bildiriyorum.

Abdulkadir Köylü (55 yazı), Leman Günalp (43 yazı), Hüseyin Çelik (41 yazı), Dr. Y.Nadi Özdamar (87 yazı), Sebahat Varol İnsel (21 yazı), Op. Dr. Ethem İlhan Olgay (19 yazı), Ömer Fethi Gürer (17 yazı), Mustafa Ertunç (16 yazı), Süleyman Turhan (12 yazı), Ali İhsan Beyhan (10 yazı), Dr. Hasan Ulusoy (10 yazı), Emin Arısoy (10 yazı) (Ruhu şâd olsun.)

Yukarıda isimlerini verdiğim hemşerilerimizin dışında on adetten az yazı veren pek çok hemşerimiz vardır, onlarada teşekkürlerimi sunar, yazılarının devamını dilerim.

Değerli Hemşerilerim,

Günümüzde bir yayın organının çıkarılış güçlükleri ve çıkarılan yayınların devamlılık kazanması, belli ilke ve prensipler içinde ömürlü olabilmesi siz sevgili okurlarımız tarafından bilinen bir gerçektir.

Bütün bu güç durumlara rağmen, toplum açısından çağımızda yayın araçlarının, toplumun kalkınması ve ilerlemesinde küçümsenemeyecek kadar rolü büyüktür.

Her yönüyle kendisini geride bıraktığı 50 sayısı ile ispatlamış olan NİĞDEmiz Dergisine, Niğdeliler olarak sahip çıkalım. Güzel ilimizin, ekonomik, sosyal ve kültürel sorunlarımıza yazılarımızla ışık turalım.

NİĞDEmiz Dergisi'nin (Sayı: 8-39) otuz sayısının Yazı İşleri Müdürlüğünü ben severek yaptım. 39. sayısından itibaren bu görevi Değerli Hemşerimiz Av. Ali Demir yapmaktadır. Kendilerine daima yardımcı olacağımı ve başarı

dileklerimi sunarım. Derginin yayın kurulundaki görevimi yaşadıkça severek devam ettirmeğe çalışacağım.

NİĞDEmiz Dergisi'nin bugünlere ulaşmasında en çok katkısı olan Eski Başkanımız Hüseyin Çelik'e, editör olarak çalışan Kafiye Kaya'ya, Kezban Dalak'a ne kadar teşekkür etsek azdır, sağolsunlar, varolsunlar.

NİĞDEmiz Dergisi'nin baskı işlerini yapan, Alp Ofset Matbaacılık Ltd Şti. hemşerilerimize teşekkür eder, başarılı çalışmalarının devamını dilerim.

SAYGILARIMLA

**Başkent – NİĞDE VAKFI
ANKARA MERKEZ ve NİĞDE'DE
HİZMETİNİZDE**

Kezban DALAK
(Ankara)

Mehtap ERASLAN
(Niğde)

Başkent – Niğde VAKFI'mız Ankara Maltepe'de bulunan merkezine bağlı olarak, Niğde'de yeni irtibat bürosunda faaliyetine başladı.

Ankara merkezde Kezban Dalak, Niğde İrtibat büromuzda Mehtap Eraslan Vakfımız adına görev yapmaktalar.

NİĞDEmiz Dergisine abone olabilmek için aşağıdaki adres veya telefonlarımıza, müracaat etmeniz yeterlidir.

1- ANKARA Merkez:

Gazi Mustafa Kemal Bulvarı No:55/1 Maltepe – ANKARA

Tel-Faks: 0312 231 79 91

e-mail: d.kezban@mynet.com

e-mail: info@nigdevakfi.org

2-NİĞDE Bürosu

Vali Ünal Özgödek Cad. (Hastane Cad.) No:18-A NİĞDE

Tel: 0388 213 41 11

Cep: 0542 531 82 89

NIĞDE'de YAZ

Yaz aylarımız sıcak geçer. Ana babaların gurbette yerleşmiş çocukları, torunları alır gelirler. Evler şenlenir Niğde'de.

Bakır tabaklardan çorbalar içilir. Sular toprak testilerden içilir. Fırınlara evlerde hazırladığımız kıymaları alır gideriz; eve gelen akrabaları ağırlamak için, pide yaptırırız. Fırıncıda pidemizin pişmesini beklerken, yaptığımız sohbele değme-yin gitsin!

Pidenin üzerine ayran hazırlar gelinler, kızlar. Otururuz sofraya hep birlikte.

Şakalaşmalar sürer gider. Dedemizin 1940'lı yıllardan kalan radyosunda oyun havaları çalar. Babaannemizin duvar saati tik tak tik tak çalışır.

Evlerimiz topraktandır; serin olur yazları.

Ceviz ağacında cevizler büyümüştür. Kayısı ağacına tırmanır çocuklar. Torunlar bahçede yere düşen elmalarla, elma ağaçlarının arasında siper alırlar, elma savaşı yaparlar.

Babamız eline karpuzu alır, sokağın başında görünür, omzuna doğru yükselttiği karpuzla.

Akşamüzeri Bağlarda (şimdi binalarla dolmuş) top oynar çocuklar. Yakar top, Yedikule, mendil kapmaca. Erkek çocuklar futbol oynarlar, mahalle arasında.

Karşı komşunun kızını gözler gençler.

Minderler atılır evin önüne. Büyükler sohbele dalarlar. İkinci çayı vakti gelmiştir. Çocuklar birer ikiye gelmişlerdir eve. Hep beraber eski çaydanlıktan, ortası yaldızlı çay bardaklarına çaylar dolurur.

Babaannemizin kışın hazırladığı kavurga da vardır ikinci çayının sofrasında.

Bir hafta önce yapılan yufkalara su serper annemiz, çay içen çocuklarına servis yaparlar, içlerinde peynirle.

Akşam olur, parka dondurma yemeğe gidilir. Yeşillikli sokaklarından geçerek, Kale'nin önünden, Cumhuriyet Meydanı'na doğru.

Anne babalarımız eski anılarını konuşurlar aralarında. Yolda eşe dosta rastlanır. Ayak üstü sohbetler yapılır. Yazın memleketlerine gelen eski çocukluk arkadaşları birbirlerindeki değişiklikleri gelişmeleri anlatırlar birbirlerine.

Evlerde dedemiz TRT 1'deki sekiz haberlerini dinlemektedir. Hiç kaçırmaz "ajansı".

Bir başkadır Niğde'de yaz.

Hemen gelir geçer. Vakit dolmuştur. Eve dönülecektir. Dedeyle babaannenin boynu bükük..

Hakan KUBALLI

Erzincan Vali Yardımcısı

Çocuklar hüznüldür, oynanan oyunlar geride kalmıştır. Bir yaz daha geçmiştir. Her yıl ömrümüzden törpüleyerek.. Gelecek yaz çocuklar daha büyümüş olurlar, anne babaların şakaklarına düşen aklar artmıştır. Dedeyle babaannenin sağlıkları giderek bozulmuştur. Ta ki bir kış günü Ankara'daki eve gelen o acı acı çalan telefon sesine dek..

Oysa daha dün değil miydi güle oynaya hep beraber barağa pikniğe gittiğimiz? Yaşlıları kucağına alarak sudan karşıya geçiren babayiğit enişte bile kalmamış artık.

Hep birlikte Kayabaşı'na, bağa gittiğimiz günler geride kalmış.

Annemizin baba ocağı köyüne, harman yerine giderdik. Köy yerinde horozların sesleriyle uyanırdık. Ter temiz havasıyla, sessizliğiyle. Yazının ortasında güneşten kavrulan köyde bir iki akşam kalırdık.

Çok güzel geçirdi Niğde'de yaz ayları. Sevgiliyle pastanede dondurma yemeler.. Babamızın çocukluk arkadaşlarına yapılan ev gezmeleri. Dut ağacından dut yemeler. Ellerinde sapanla o küçük serçelerin peşine düşen bizden büyük çocuklara imrenerek bakardık. Bahçede kazanlar kaynatılır, leğende banyo yapardık. Bisikletimizi alır, bütün Niğde'de dolaşır dururduk gün boyu... Annemize fırından tahinli ekmek alırdık. Lisenin bahçesinde basketbol oynardık. Teyzemizin evine gider, eniştenin gramofonundan taş plaktan müzik dinlerdik.

Akşam üstleri evin önünde atılan minderlerin üzerine oturan büyüklerle yoldan geçen komşularla mutlaka sohbele dalarlar, kucaklarında bebekleriyle ayaküstü sohbele gelen misafirlerle paylaşırdı sevgimiz.

Bir başkadır memleketimiz. Niğde'de büyük-tük sevgiyi. Yaz akşamlarına sakladık aşkımızı. Sustuk, daldık hayallere. Andık geçmiş, büyükle-rimizi. Sevdik Niğde'mizi. Yaz aylarımızı. Özle-miyle yandık sevdiklerimiz. Bir cız etti yüreğimiz. Geride kalmıştı her şey. Ama yaşıyordu Niğ-de'miz. Yaz akşamları da yaşıyordu. Eski çocuk-lar yaşlı olmuş, eski yaşlılar toprak olmuş. Hiç tanımadığımız yeni kuşaklarla ve yeni aşklerle.

Yaşam buymuş; bir yaz sevdasıymış, gelip geçici.

Yaşasın Niğde'de yaz ayları.

Hakan Kubalı Kimdir?

13/11/1968 tarihinde İskenderun'da doğan Hakan Kubalı aslen Niğdelidir. İlk-orta- lise öğrenimini İskenderun, Konya ve Ankara'da tamamladı. 1989 yılında Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun oldu. 1990 yılında Ankara Barosu'nda Avukatlık stajını tamamladı. Aynı yıl kaymakam adaylığı sınavını kazanarak memuriyete başladı. Bilecik, Kastamonu, Eskişehir'in

ilçelerinde kaymakam vekilliği, Afyon, Ardahan, Sinop'a bağlı çeşitli ilçelerde kaymakamlık, Iğdır, Ardahan, Kırşehir ve halen Erzincan Vali Yardımcılıklarında bulundu. Gazi Üniversitesinde Siyaset Bilimi, TODAİE'de Kamu Yönetimi yüksek lisansı yaptı. Halen Hacettepe Üniversitesinde Siyaset Bilimi doktora tez aşaması öğrencisi. İyi derecede İngilizce bilmektedir. Evlidir.

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

Metin ERASLAN

NIĞDE'NİN YENİ VE ESKİ KÖY VE BELDE İSİMLERİ

Aktaş – Andaval
Aydinyurt – Fertek
Akçaören- Akçavıran
Asmasız – Aşmış
Azatlı – Azdala

Balçı – Cücü

Çavdarlı – Zamzama
Çayırılı – Aytamas
Çukurkuyu – Çukur
Çınarlı – Çınara

Değirmenli – Bostana
Dikilitaş – Eneyil
Dünderli - Dünderli
Divarlı-Duvari
Darboğaz – Talbaz

Edikli – Ediğ
Elmalı – Şihlar

Fertek – Naziyans Narsorsof

Güllüce-Güllüce
Gümüşler – Tracias
Gölcük – Limnia

Hasan Dağı – Argeos
Hamamlı – Aravan

Hançerli- Dermason
Himmetli – Lavsan
Hasaköy – Sasima

İçmeli – Ferhenk

Kemerhisar – Kilisehisar
Kırkpınar – Naynans
Kızıören – Kızılviren
Kiledere – Giledere
Konaklı – Misli
Kavlakepe – Bulduruç
Koyunlu – Adırmusun
Kumluca – Kurdunus
Kitreli – İlemi, Kona
Kula – Kuluköy

Murtazaköy – Murtandı
Malada

Ovacık- Semendire
Ovalıbağ – Karames
Orhaniye – Çerkezköy

Pınarcık – Germiyan

Sazlıca – Sazala
Seslikaya – Narazan
Sultanpınarı – Finas
Şeyhler – Şihlar

Taşlıca – Sazala

Ünlükaya – Muradiye

Yaylayolu – Valısa
Yeşilburç – Deneyi
Yeşilyurt – Asmaz
Yıldıztepe – İnli
Yeniköy – Üskül

Niğde – Nikita
Bor – İftiyan
Ulukışla – Lülve
Çiflik – Melendiz Maladoza
Altunhisar – Antigu
Çamardı – Bereketli

Metin Eraslan Kimdir?

1973 de Niğde Dikilitaş Kasabasında doğdu. İlk ve Orta okulu Dikilitaş'ta bitirdi. Niğde İmam Hatip Lisesinde okudu. 7 yıl süreyle Niğde Belediyesinde çalıştı. Halen bir siyasi partimizin ilçe sekreteri olarak görev yapmaktadır. Evli ve iki çocuk babasıdır.

ELMA, NİĞDE VE SEVGİYİ YAKALAMAK

Yavuz ÇAVDAR

Elma deyince Niğde geliyor aklıma, Niğde deyince de elma... Her Niğdeli gibi benim de en sevdiğim meyve elmadır. Evimizde her zaman bulunan, olmadığı zaman eksikliğini hissettiğim meyvedir elma.

Elma insan vücuduna en yararlı meyveler arasında olduğu halde hak ettiği değerini tam bulamamıştır. Sanki elma ve Niğde ortak bir kaderi paylaşırlar, kendilerini tam anlatamazlar değerleri tam bilinemez. Tabii ki çocukluğumuzdaki elmalar şimdi yok. O sulu elmalar, ısırıldığında yanaklardan sularının aktığı elmalar... Çocukluğumuz gibi onlar da anılarda kaldı. Elma bahçeleri azaldığı gibi elma cinsleri de değişti. Ne güzeldi tavşanbaşı elması, kendine has kokusu ve tadı vardı, bizi yazın elmasız bırakmazdı, her iyi şey gibi çabucak geçirdi zamanı. Gelin güvey, misket elmaları, mayhoş elmalar, ekşi elmalar... Kardeşimle elma yeme yarıştı yaptığımız günler... O masalımsı devirde yaşayan masum insanlar gibi elmalarda değişti. Eski elmalar yok artık, tıpkı insanlar gibi her şey suni ve sahte...

Elma dostluktur, arkadaşlıktır, emektir, beklemesini bilmektir. Sevgidir elma, özlemdir, hasrettir, umuttur, biraz da yalnızlıktır.

Niğde'de yeşil yok oluyor, bir tek Kayardı Bağları kaldı. Şehrin girişindeki bahçeler yerini beton yığınlarına bıraktı. Çocukluğumuzda şehrin içi çok yeşildi, Kayardı bağları ile yarışan bahçeler vardı. Şimdi o güzelim bahçelerin yerini anlamsız beton yığınları aldı. Evlerin bir çoğu dam evdi, yollar asfalt değil ama bir intizam vardı, her şey yerli yerindeydi. Şehrin içindeki bahçeler Gebere Barajından gelen su ile sulanırdı, bazen su fazla gelir kadarakta oynamak biz çocuklara düşerdi.

İstasyon yolu üzerinde ve istasyon civarında ne güzel yeşil alanlar vardı. Buralar bizim piknik alanlarımızdı. Bazen ailemizle bazen okulumuzla bazen de arkadaşlarımızla buralara gelir çocukluğumuzun tadını çıkartırdık. Kırbağlar vardı şimdi yerini çarpık evlerin aldığı yerde. Dereler akardı üstünden atlarken zaman zaman düştüğümüz. Uçurtma uçurduğumuz geniş çayırliklar vardı, yeşilin kokusunu içimizde hissettiğimiz. Kimi zaman kıvrılıp yattığımız yeşillikler vardı, ilk kaçamak baktığımız... İnsanlar tabiattan uzaklaştıkça, insanlar yeşilden

uzaklaştıkça, yeşil kayboldukça her tarafı beton yığınları ve makineler aldıkça insani değerler de bir bir yok oluyor. Evlerde sohbet kalmadı, apartmanlarda kimse birbirini tanımıyor. Akraba çocukları el gibi oldu. Anne, baba, çocuklar arasındaki ilişkiler çıkar ilişkisine dönüştü. Aile içerisinde herkes kendi hayatını yaşıyor. Ortak sevinçleri üzüntüleri paylaşmak tarihe karıştı. Televizyonda anlamsız diziler, yarışmalar seyrediliyor, çocuklar onlar gibi konuşmaya, onlar gibi olmaya özeniyor. Kitap ve gazete okunmuyor. Lüks ve gösterişli evlerde pahalı eşyalar arasında kapağı açılmamış, aksesuar için alınmış ansiklopediler ve sahte gülüşlü insanlar. Çocuklar yalnız, çocukluğunu yaşamadan, düşmeden kalkmadan, oyun oynamadan büyüyor. Varsa yoksa evlerdeki bilgisayar, yalnızlığa yalnızlık katan, her türlü teknolojik imkanı sağladığı halde çocukları aileden koparan... Yüzlerini görmediği insanlarla sanal alemde yazışan, duygudan yoksun, sevgiden yoksun, tabiattan yoksun, bitkilere dokunmayan, hayvanları tanımayan, sadece ekranda seyreden bir nesil... Teknolojinin sunduğu oyuncaklarla oynayan, marka peşinde... Bir an evvel zengin olma peşinde, beklemek yok, sabır yok, emek yok... Kıskançlık diz boyu, acımak yok, kullandıkları ürünlerle övünen, arkadaşlıkları günlerle sınırlı, yalnız ve doyumsuz...

Teşvik yerini tenkite, sevgi yerini kine, saygı yerini saygısızlığa, aşk yerini gecelik düzeyli arkadaşlığa, özveri yerini adamsendeciliğe, kültür yerini görgüsüzlüğe, hatırlar yerini çıkar ilişkisine bırakmış. Sevgi suni, saygı suni, her şey pamuk ipliğine bağlı, bu ortamda SEVGİYİ YAKALAMAK ÇOK ZOR...

YAVUZ ÇAVDAR KİMDİR

1953 yılında doğdu. 23 Nisan ve Sakarya ilkokullarında okudu. Ticaret Lisesinin orta bölümü ve Niğde Lisesinden sonra Ankara'da makine mühendisi oldu. Bayındırlık ve İskan Bakanlığında 25 yıl çalıştıktan sonra 2003 yılında emekli oldu. Eşi de makine mühendisi olan Yavuz Çavdar iki çocuk babasıdır.

NİĞDE FOLKLOR, KÜLTÜR VE SANAT DERNEĞİ

Av. Osman ÜÇER

Kurucu Başkanlığını **Sabri ÖZDAĞ**'ın yaptığı, başta **Av. Osman ÜÇER**, **Av. İrfan BAHAR**, **Şair Fikret DİKMEN**, **Şair Salim ATICI**, Müzik Öğretmeni **Ümit DEMİR**, amatör bağlama sanatçıları **Özcan ÇOBAN**, **Cumali ÖZBEK**, ses ve bağlama sanatçısı **Ahmet ARSLAN** ile birkaç ses, söz ve bağlama sanatçısının destek verdiği **NİĞDE İLİ FOLKLOR, KÜLTÜR ve SANAT DERNEĞİ** 2004 yılında Uyan-Al Pasajında on metrekairelik küçük bir odada faaliyete geçti. Büyük beklentilerle kurulan derneğimiz ne yazık ki Niğde ve Niğdelilerden gereken ilgi ve desteği bulamadı. İlgisizlik ve maddi sıkıntılar içinde birkaç kez yer değiştirmek zorunda kaldı.

Son olarak birkaç ay önce Niğde Valisi Gündüz BEDER ve iki milletvekilimizin desteği ile Uzun Sokak'taki yeni yerine yerleşti. Ancak derneğimizin beklentisi "**Eski Niğde Evleri**" nden birine yerleşmek ve o evi Niğde gelenek ve göreneklerine göre dekore edip döşeyerek yerli ve yabancı misafirlere "**Bir Niğde evi nasıl olur?**"u göstermekti.

Derneğimizin son genel kurulunda başkanlığa **Özcan ÇOBAN** seçildi. 1959 yılında Niğde'nin Bor ilçesine bağlı Gökbez köyünde dünyaya gelen **Özcan ÇOBAN**, ilkokulu bitirdikten bir süre sonra çobanlık ve çiftçilik yaptı. 1986 yılından beri Niğde'de esnafılık yapan sanatçımız 30 yıldan beri Türk Halk Müziği, yöresel uzun havalar ağırlıklı türküler çalıp söylemektedir. Başkanımız evli ve 3 çocuk babasıdır.

Derneğin başkan yardımcılığını yapan **Cumali ÖZBEK**, 1952 yılında Melendiz-Mahmutlu köyünde doğdu. İlk ve ortaokulu Çiftlik (Melendiz) te tamamladı. Askerlik hizmetinden

sonra 8 yıl Libya'da çalışan **Cumali ÖZBEK** halen ticaretle uğraşmaktadır. Emekli ve 5 çocuk babasıdır.

Dernek kurucuları arasında yer alan **Av. Osman ÜÇER** 1940 yılında Niğde'de doğdu. İlk, orta ve liseyi Niğde'de okuduktan sonra İstanbul Hukuk Fakültesini bitirdi. 37 yıldan beri avukatlık yapan **Osman ÜÇER'in** yayımlanmış eserlerinden bazıları Hamlemizin Anahtarı, Gökçe Dede, Fikirler Zaman Tünelinde, Mıhralı Bey, Osman Kabaksız, Deniz Yıldızı, Niğde Folkloru, Onurlu Hamle, Alçaklar Nasıl Yükselir ve Sanık onun yayımlanmış eserlerinden sadece birkaçıdır.

Av. İrfan BAHAR Niğde – Ferek doğumludur ve Niğde Folklor, Kültür, Sanat Derneğinin yönetim kurulu üyesidir. Halen Niğde'de serbest avukatlık yapmaktadır.

Yönetim Kurulu Üyesi **Ümit DEMİR** 1970 yılında Niğde'de doğdu. İlk, orta ve lise eğitimini Niğde'de tamamladı. Niğde Üniversitesi Eğitim Fakültesi Müzik Öğretmenliği bölümünden mezun oldu. İlk okul yıllarından beri basının hediye ettiği bağlama ile müzik hayatına giren **Ümit DEMİR** derneğimizin en genç ve yetenekli yönetim kurulu üyesidir.

Dernek üyesi, 1966 Niğde Merkez Alay Kasabası doğumlu **Şair Salim ATICI** aşağıdaki dizelerde derneğimizi nasıl anlatıyor;

NIĞDE KÜLTÜR, SANAT ve FOLKLOR DERNEĞİ'ni ANLATALIM...

Kültüre, sanata merhaba dedik,
Folklorda yoğurup kurduk derneği,
Gizliyi, saklıyı açığa serdik,
Gerçek dostluğun biziz örneği.

Çalınca sazları hükmeder sözler,
Hasret kaldı Niğde'm hep bunu özler,
Kucak açtık dosta, dost yolu gözler,
Destek bekliyoruz canlar örneği...

Ellerle, yürekler kenetlenince,
Şairler, ozanlar karar alınca,
Çalgılar, cümbüşler çalsın deyince,
Gökten indirirler turna örneği...

Derneğin kuruluşundan günümüze her kademedede görev alıp çalışan Türkü Şairi **Fikret DİKMEN** Vakfımıza aşağıda okuyacağı dizeleri hediye etti.

1950 yılında Niğde'nin Bor ilçesi Gökbez köyünde doğan şairimiz ilkokul mezunu olup, askerlik hizmetinden sonra Ankara ve İstanbul'da çeşitli işlerde çalıştı. Niğde Tarım İl Müdürlüğünden 1997 yılında emekli olan Fikret DİKMEN'in yayınlanmış eserleri; Duygudan Gönüllere, Sulara Türkü Yazdım, Yüreğim Bir Anadolu, Pervane Misali'dir. Son olarak madalyasını alan şairimiz evli ve 2 kız çocuğu babasıdır.

NIĞDE VAKFINA

Eğer bağlanırsak gönül gönüle
Güçleniriz verir isek elele
Damlalar çoğalır döner bir sele
Gelin güç verelim NIĞDE VAKFINA

Kalkınmak mümkün mü cahil kalarak
Hedefe varılır menzil olarak
Hep beraber Niğdeliler olarak
Gelin güç verelim NIĞDE VAKFINA

Cehalet bendini kökten yıkalım
Geri değil ileriye bakalım
Kendi malımıza sahip çıkalım
Gelin güç verelim NIĞDE VAKFINA

Ne fark eder çarşambadır, salıdır
İkilik arada kara çalır
Bu kuruluş hepimizin malıdır
Gelin güç verelim NIĞDE VAKFINA

FİKRET der bu vakfı özden severek
Yaşatalım her hususta överek
Ankara'da evimiz var diyerek
Gelin güç verelim NIĞDE VAKFINA

Fikret DİKMEN
06/06/2006

Dernek Adresi: Niğde Folklor, Kültür ve Sanat
Derneği Uzun Sk. Kardeşler Apt. No:49/2 NIĞDE
Tel: 0388 213 00 86

**Derneğimiz, Niğdelilerin ilgi ve katkısını
beklemektedir.**

Sayın Üyelerimiz, Abonelerimiz Bağış, Dergi ve Eğitim yardımlarınızı
108.000 nolu Posta Çeki Hesabımıza yatırınız.

YÖNETİM KURULU

CAĞALOĞLU YOKUŞU'NUN TÜKETTİKLERİNDEN

Vahap Okay 1911-2006

Arkasında 95 yıllık dopdolu bir yaşam bırakarak 20 Mart 2006 günü İstanbul'da yaşamını yitirdi. Sevenleri tarafından Edirnekapı Şehitliği'nde toprağa verildi. Işığı bol olsun.

Vahap Okay, 1911 yılında Niğde'nin Ortaköy (Altunhisar) ilçesinde doğdu. Adana öğretmen okulu, İstanbul Özel Gazetecilik Okulu ve İstanbul Üniversitesi Halkla İlişkiler Yüksek Okulu'nu bitirdi. Ülkemizin değişik yörelerinde öğretmenlik yaptıktan sonra, başarılı çalışmaları nedeniyle 1940 yılında İzmir Kızılçullu Köy Enstitüsü'ne Türkçe öğretmeni olarak atandı.

Yurdun değişik yerlerinde öğretmenlik yaptıktan sonra 1953 yılında **KOLAY İLAN GAZETESİ**'ni yayımlamaya başladı. **OKAY YAYINEVİ**'ni kurdu.

Türk Basın birliği dahil 10'a yakın derneğin yönetiminde bulundu. **ATURJET** ve **YAZKO** kurucu üyesidir. Bahama Adaları, Irak, Rusya, Fillandiya, İsveç, İngiltere, İspanya, İtalya, Yunanistan, Japonya, Yeni Zelanda, Avustralya, Tayland, Hong Kong, Mısır, Tunus, Rodos ve Kıbrıs'ı gezdi.

Vahap Okay (şapkalı) yakın dost ve arkadaşlarıyla mezarı başında. Mezar taşına yapışanlar Hacı Angı ve eşi

Altunhisar'da **Ozan TAHİRİ Anıt Mezarı**'nın yapılmasını sağladı. Anadolu ve Trakya Gazetele-

Hacı ANGI

rinde dizi yazılar yazdı. 11 kitap yayımladı. Bir oğlu ve kızı vardır.

Vahap Okay, mezarını da ölmeden 36 yıl önce (1970) İstanbul Edirnekapı Şehitliğinde yaptırarak tapusunu almıştı.

Mezar taşına da şunları yazdırdı.

"Cehennem azabını dünyasında iftiralardan çekti. Ölüm Allahın emri, iftira da mı Allahın emri? Asılsız kuru iftiralara, haksız ihanetlere uğradım."

VAHAP OKAY'IN GAZETECİLİĞİ

Vahap Okay, yurdun değişik yerlerinde öğretmenlik yaptıktan ve gazetecilik öğreniminden sonra 1953 yılında **Kolay İlan Gazetesini** ve **Okay Yayinevini** kurdu. Yaşamı boyunca gazeteciliğini demirbaş meslek edindi. Okay, bu gazeteyi 37 yıl tek başına yayımladı. **Aziz Nesin, "Avrupa'da bir kişinin tek başına bunca yıl gazete çıkardığını söylesek, adama gülerler."** derdi.

Vahap Okay, gazetesinin yayın ilkelerini de şöyle saptamıştı: "**Kolay İlan Gazetesi**, toplumun çirkin yönlerini pompalayarak boyalı basının gidişinde kazanç amaçlı bir gazete değildir. Türk toplumunun felsefesini, özdeyişlerini, gelenek-göreneklerini dile getirir. Bu gazete SE-KA'dan kağıt almaz, abone yapmaz, okuyucularına beleş gönderilir. Abone bedellerini gönderenlere paraları geri gönderilir. **DAVARLARA, DUVARLARA GÖNDERİLMEZ. OKUYANA GÖNDERİLİR. Bu gazete BİR SOLUKTA OKUNUR, SUYA SABUNA DOKUNUR.**"

Günlük, siyasi, sosyal ve ekonomik **Kolay İlan Gazetesi**'nin iki yanında Vahap Okay'ın iki özlü sözü yer alır;

- **İki yüzlü olmak, açık olmaktan daha zordur.**
- **Küçük adamları büyütme isteyenler, küçülürler.**

Bu sözler zaman zaman değişir.

VAHAP OKAY'IN EKOLÜ

Vahap Okay'ın gazetesi-ilanlı gazeteleri de dahil olmak üzere öteki gazetelerden epeyce farklıdır. Bakınız bu farklılığın nedenini Okay nasıl açıklıyor;

" Bu gazete felsefi bir ekoldür. Benimle bağlantılı, fikirlerimi benimseyen pek çok kişi vardır. Daha çok öğretmen ve öğrencilerdir bunlar. İnsan sevgisine dayanan, topluma hizmet vermek gibi bir sorumluluk duyan bir ekoldür. Bir kömürcü kömür taşıdığı zaman topluma hizmet eder, cumhurbaşkanı cumhurbaşkanlığını yaptığı zaman...

Kısacası, topluma hizmet zorunludur. Ben böyle bir sorumluluk duyuyorum. Bu nedenle bu gazete felsefi bir ekoldür.”

Bu ekolü oluştururken hangi düşünürlerden yararlandığını ise;

“Bu duygu bende çocukluğumdan beri vardır. Adana Öğretmen Okulunda okurken köylülerime ilaç götürürdüm. Adana’ya gelen köylülerime iş bulurdum. Bu duygu bende sonradan gelişmiş değildir. **Büyük adam eğer kendiliğinden büyükse, büyük adamdır.** Dışardan gelenler bir ektir, yaldızdır, süstür. İnsanın içinde, yaradılıştan bir cevher mevcutsa, dışardan gelen etkiler bir işe yarar. Ben köylümü çağdaş uygarlık düzeyine çıkarmak için uğraş verdim. Benden önce köylü Hz. Hüseyin’in başı diye topa kötü bakardı. Çocuğunu okula göndermeyen köylünün çocuğunu kaçıracak okula kaydettirdim. Bunların hepsi, kendi felsefi ekolumü yarattığının kanıtlarıdır.”

Yanılıp Vahap Okay’a soracak olursanız, “Neden daha büyük gazeteden daha geniş bir topluluğa seslenmeyi seçmediniz?” diye, biraz kızarak sizi şöyle yanıtlayacaktır;

“Ne büyük bir gazetede çalışmayı, nede gazetemi büyütmeyi düşündüm. Büyük bir gazetede küçük bir adam olmaktansa, küçük bir gazetede büyük adam olmayı seçtim.”

“Ben 15 yıl öğretmenlik yaptım, başımda başöğretmen olmadı. Kendim başöğretmedim. Derneklerde bile üye olarak çalışmadım. Hep başkan oldum. Can-ı azatlı olana kadar (ölene dek) da bu böyle sürecektir.”

Vahap Okay’ın iki yüz’ün üstünde özdeyişi vardır. Bunlardan da birkaç örnek vermek gerekirse:

- Cimrilik ölümden de beterdir. Çünkü aşısı yoktur.
- Çok dost da çok para gibi sahibini huzursuz eder.
- Dost uyutur, düşman büyütür.
- En büyük eğitici sokaktaki adamdır.
- Hayat yaşanır, beklenmez, koptuğu yerden eklenmez.
- İrtica, toplumların çıbanıdır. Çıban kan bozukluğundan, irtica da yönetim bozukluğundan oluşur.
- Parasızlığınızı, hastalığınızı ve güçsüzlüğünüzü eşiniz dahi kimseye bildirmeyiniz.

Vahap Okay, nasılsınız diyenlere: “domuz gibiyim” der. Nedenini de şöyle açıklar; “Etime aş erenler pek çok. Domuz gibiyim deyince benden uzaklaşıyorlar.” der.

Kısacası, Vahap Okay’ın renkli bir kişiliği vardı. **Nurer Uğurlu’nun** dediği gibi “O Cağaloğlu’nun İsmet Paşasıdır.”

VAHAP OKAY’IN ÖRGÜTÇÜLÜĞÜ

Türk Basın Birliği dahil 10’a yakın derneğin yönetiminde bulunmuştur. **Türkiye Turizm Yazarları ve Gazetecileri Derneği (ATURJET)** ve **YAZKO’nun** kurucu üyesidir. Özellikle ATURJET’in uzun süre başkanlığını yaparak yaşamını sağlamıştır. **ATURJET, FİJET’e**, o da **UNESCO’ya** bağlıdır. Bugün 55 ülke bu birliğe üyedir.

Vahap Okay her yıl bir ülkeye giderek Türk turizminin gelişmesinde büyük hizmet vermiştir.

VAHAP OKAY’IN SİLA ÖZLEMİ ve VEFA BORCU

Vahap Okay, yaşamının büyük bir bölümünü İstanbul’da geçirmesine karşın, gönlü hep doğup büyüdüğü, ekmeğini yediği, suyunu içtiği ve havasını teneffüs ettiği köyünde olmuştur. Hep o yörenin tarihini, gelenek-göreneklerini, atasözlerini, deyişlerini yansıtmıştır yapıtlarında...

Ozan Tahiri, yaşamının son günlerinde:

Tahiri Azrail gelir kastıma

Selam eylen yarenima dostuma

Bir büyük taş dikin kabrim üstüne

Belki devir döner belirsiz olur.

Demişti. Ben ve Vahap Okay ozanın bu özlemini vasiyet kabul edip, köylülerimize öncülük ederek, ölümünden 100 yıl sonra Ozan Tahiri’nin mezarını bularak köyümüze taşıdık.

VAHAP OKAY’IN YAYIMLANMIŞ KİTAPLARI

1. Ben Feleği Nasıl Yendim dizisi
2. Çocuk Terbiyesinde Okul İle Ebeveyn Nasıl Birleşir
3. Müslümanlar İçin Kuran Tarihi
4. İstanbul Üniversitesi Gazetecilik ve Halkla İlişkiler Enstitüsü Mezunlar Tarihi
5. Köy Davası
6. Türkçe’de Kullanılan Fransızca Sözcükler
7. Modern Propaganda
8. Kör Kızın Aynası
9. Anadolu Konuşuyor (1ve 2)
10. Ne Dediler
11. Vassinossun
12. Taştan Adam
13. Bap-ı Ali Konuşuyor (Yokuşun Tükettikleri)
14. Sana Ad Bulamadım
15. Naylon Basın ve Naylon Gazetecilik
16. Bu Ses Kimin
17. Bap-ı Alinin Dünü ve Bugünü

Vahap Okay, boşa geçmemiş 95 yılın ardından bıraktıklarıyla halen çok şey öğretebilecek bir yaşam bıraktı bize...

Anısı önünde bir kez daha sevgi ve saygıyla eğilirim. Işıklar içinde yatsın.

NIĞDE ŞENLİK ve FESTİVALLERİ

Berrin ÖZYAMAN

El sanatlarımızın, yöresel yemeklerimizin, tatlılarımızın, meyvelerimizin ikram edildiği; turistik, tarihî ve doğal alanların mekan olarak seçildiği, halk ozanlarımızın sazlarından ve sözlerinden dökülen ezgilerle bir başkadır Niğde şenlik ve festivalleri.

Yöresel kıyafetler içinde, kazanlarda pişen pilav ve kavurmayı ayranla birlikte ikram etme yarışına giren genç kız ve kadınlarımız; el ele, omuz omuza oynanan halk oyunlarımız, hem yöre halkımızı hem de misafirlerimizi şehir stresinden kurtarıırken Niğde'mizin doğal, tarihî ve kültürel zenginliklerini yeniden keşfetmemizi sağlıyorlar.

Niğde şenlik ve festivalleri:

1. **Azatlı Yayla Şenliği:** Çiftlik ilçesine bağlı Azatlı beldemizde haziran ayında yapılmaktadır.
2. **Balcı (Cücü) Şenliği:** Bor ilçesine bağlı Balcı köyünde ilk kez bu yıl yapılacaktır.
3. **Çınarlı Yayla Şenliği:** Çiftlik ilçesine bağlı Çınarlı köyünde haziran ayında yapılmaktadır.
4. **Çukurkuyu Hayvancılık Festivali:** Bor ilçesine bağlı Çukurkuyu beldemizde eylül ayında yapılmaktadır.
5. **Çömlekçi Çömlek Festivali:** Altunhisar ilçesine bağlı Çömlekçi köyünde haziran ayında yapılmaktadır.
6. **Darboğaz Kiraz ve Kültür Festivali:** Ulukışla ilçesine bağlı Darboğaz beldemizde temmuz ayında yapılmaktadır.
7. **Demirkazık Festivali:** Çamardı ilçesine bağlı Demirkazık köyünde ağustos ayında yapılmaktadır.
8. **Diribağ Şenliği:** Bor ilçesinde yaz mevsiminin başlangıcında yapılmaktadır.
9. **Gül Baba Şenliği:** Merkez ilçeye bağlı Güllüce köyünde mayıs-haziran aylarında yapılmaktadır.
10. **Hasandağı Yayla Festivali:** Altunhisar ilçesine bağlı Ulukışla beldemizde mayıs ayında yapılmaktadır.
11. **Hacıabdullah Yağmur Duası:** Merkez ilçeye bağlı Hacıabdullah beldesinde yaz başında yapılmakta ve 150 yıldır devam etmektedir.
12. **Hidirellez Şenlikleri:** Bor ilçesine bağlı Bahçeli beldesinde mayıs ayında yapılmaktadır.
13. **Kızılca Oba Şenliği:** Bor ilçesine bağlı Kızılca beldesinde Beldik Kültürü ve Oba Şenliği olarak ağustos ayında yapılmaktadır.
14. **Kayırlı Sılayı Rahim Ayran Festivali:** Merkez ilçeye bağlı Kayırlı beldesinde ağustos ayında yapılmaktadır.
15. **Koyunlu Karakucak Festivali:** Merkez ilçeye bağlı Koyunlu beldesinde ağustos ayında yapılmaktadır.
16. **Melendiz Yayla Şenliği:** Çiftlik ilçesinde her yıl ağustos ayında yapılmaktadır.
17. **Melendiz Kültür Festivali:** Çiftlik ilçesinde haziran ayında yapılmaktadır.
18. **Narlıgöl Şenlikleri:** Çiftlik ilçesine bağlı Narköy'de haziran ayında yapılmaktadır.
19. **Niğde Üniversitesi Bahar Şenliği:** Niğde Üniversitesinde mayıs ayında yapılmaktadır.
20. **Şeyhomerli Pilav Festivali:** Ulukışla ilçemize bağlı Şeyhomerli köyünde haziran ayında yapılmaktadır.
21. **Tyana Festivali:** Bor ilçesine bağlı Kemerhisar beldemizde temmuz ayında yapılmaktadır.
22. **Ulukışla ve Toroslar Kültür ve Sanat Festivali:** Ulukışla ilçesinde temmuz ayında yapılmaktadır.
23. **Ulukışla Üzüm ve Kültür Festivali:** Ulukışla ilçesinde eylül ayında yapılıyor.
24. **Ulukışla Bilim Şenliği:** Ulukışla ilçesinde temmuz ayında yapılmaktadır.
25. **Yeşilburç Helva Günü:** Merkez ilçeye bağlı Yeşilburç köyünde nisan ayında yapılmaktadır.
26. **Niğde Cumaları**
Kayardı Cuması: Mayısın 1. haftası yapılmaktadır.
Kırbağları Cuması: Mayısın 2. haftası yapılmaktadır.
Tepeviran Cuması: Mayısın 3. haftası yapılmaktadır.
Tepe Cuması: Mayısın 4. haftası yapılmaktadır.
Eskigümüş Cuması: Haziranın 1. haftası yapılmaktadır.

Berrin Özyaman Kimdir?

1967 yılında Niğde'de doğdu. Kaymakam ve vali muavini olan babası Seyfettin ERCAN'ın görevi gereği ilk, orta ve lise eğitimini yurdun çeşitli kentlerinde tamamladı. Yüksek öğrenimini Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Fransız Filolojisi'nde başlayıp 9 Eylül Üniversitesi'nde tamamladı. Halen İzmir'de öğretmenlik yapan değerli hemşehrimiz evli ve iki çocuk annesi olup iyi derecede Fransızca ve İngilizce bilmektedir.

NIĞDE'DEN BİR YILDIZ DOĞUYOR

Sevgili Niğde'miz okurları, izin verirseniz size Niğde'nin gururu olan, önü çok açık, istikbal pek aydınlık bir gencini tanıtmak istiyorum. Bu henüz 19 yaşında olan genç, Niğde'nin Bor kazasından, rahmetli Anağdının Hacı Efendinin, yine rahmetli oğlu Askeri Hakim Sıtkı Erkul'un kızı İnci Basmacıoğlu'nun oğlu Kandemir Basmacıoğlu'dur.

1987 yılında Ankara'da doğdu. 6 yaşında iken amatör olarak İhsan Akev'le başladığı piyano eğitimini 1995 yılında Bişkek/ Kırgızistan'daki Şubin Müzik okulunda sürdürdü. Buradaki öğrenimi sırasında Kırgızistan'da yapılan piyano yarışmasında ikincilik ve daha sonra oda müziği dalında yapılan yarışmada da "En iyi eşlikçi" ödüllerini aldı. 5 senelik bu okulu 3 senede bitirme başarısını göstererek en üst seviyedeki diploma olan "Kırmızı Diploma"ya hak kazandı. Türkiye'nin yanı sıra, 2001 yılında Ukrayna ve 2002 yılında Bulgaristan gibi ülkelerde Michael Markov, Michael Roll, Eric Stumacher, Robert Roux, Walter Groppenber, Muhiddin Dürrüoğlu Demiriz, Özgür Aydın, Toros Can, Dimitris Sgouros ve Hüseyin Sermet gibi dünyaca ünlü piyanistlerle çalışma fırsatı buldu. Ayrıca 2002 yılında Datça Klasik Müzik Festivali'nde solist sanatçı olarak katıldı. 2003 aralık ayında yapılan "İş Sanat Genç Yetenekler Seçmeleri" ni kazanarak "Parlayan Yıldızlar'la Bir Haftasonu" etkinliği kapsamında 2004 mart ayında İş Sanat konser salonunda bir resital verdi. 2006 mart ayında Almanya'nın Weimar kentinde gerçekleşen "Cyprien Katsaris Piano Academy"ye aktif katılımcı olarak seçildi ve buradaki performansı ile Almanya'nın Thüringische Landeszeitung gazetesinde şu cümleler yer aldı: "Tuşların üzerinde uçan parmakları, kuvvetli ve yumuşak melodiler arasında gidip gelirken, kendine güveni ile Kandemir Basmacıoğlu çok parlak bir gelecek vaad etti." Kandemir Basmacıoğlu Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi'ndeki eğitimine 1998 yılında Anna Garibian ile başlamış 2005 yılında Gülnara Aziz ile devam etmiştir. 2006 yılında bu okuldan 3.88 ortalamayla "Yüksek Şeref Listesi"ne girerek mezun olmuştur. Almanya'nın Weimar kentindeki "Hochschule für Musik Franz Liszt"de okumaya hak kazanmış ve ayrıca Bilken Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesinde burslu olarak master çalışmaları devam etmeye layık görülmüştür.

Kendisini kısaca size tanıtmaktan şeref duyduğum, istikbalin bu büyük piyano virtüözüne yani sevgili Kandemir Basmacıoğlu'na bu parlak sanat hayatında üstün başarılar diliyorum. Saygılarımla

Orhan Öner (Emekli Öğretmen)

Kandemir Basmacıoğlu

YAZ TATİLİYDİ

Babamla köye gitmiştik
Ben dağı, taşı çok sevmiştim.
Nenem bana bir kuzu verdi
Adını pamuk koy dedi.

Pek güzel, pek sevimliydi
Beni görünce hep neşeliydi
Hopluyor, zıplıyor oynuyordu
Kuzucuk beni çok seviyordu.

Bir zaman sonra büyüdü
Küçük kuzu serpildi

Nadide Aydoğdu Kimdir?

10 Nisan 1995 tarihinde Mersinde doğdu. İki çocuklu bir ailenin küçük kızıdır. 23 Nisan İlköğretim Okulunda 6. sınıfta öğrenimine devam etmektedir. Kitap okumayı, sinemaya gitmeyi, şiir yazmayı çok sever.

Bir gün dedem dedi ki:
Bu kuzu koca koyun oldu
Haydi keselim bunu.

Ağladım, çok üzüldüm
Yemedim, içmedim, süzüldüm
Kıyamadık kuzuya
Saldık gitti ahıra

Kuzucuğu bir daha görmedik
Amaa... kimselere de vermedik.
Çok sonra duydum yavrusu olmuş
Nenem adını pamuk koymuş.

Nadide Aydoğdu

AKPINAR DERGİSİ

Hüseyin ÇELİK

Sahibi ve sorumluluğunu Av. İsmail ÖZMEL, Genel Yayın Yönetmenliğini Dr. Nedim Bakırcı'nın üstlendiği Kültür, Sanat ve Edebiyat Dergisi "AKPINAR" yayın hayatına Ocak 2006'da başladı. İki ayda bir yayınlanan dergi 3. sayısına ulaştı.

1930'lu yıllarda NİĞDE HALKEVİ tarafından uzun süre yayın hayatında kalan dergiyle aynı adı taşıyan AKPINAR'ı neden çıkarmak istediklerini Av. İsmail ÖZMEL, birkaç cümleyle şöyle ifade etmiş; "Bir kültür ve edebiyat dergisine olan ihtiyacı uzun zamandır hissediyorduk. Önce bir isim bulmak gerekiyordu. Niğde'nin yaylalarından birisi olan Akpınar'ı dergi adı olarak seçtik. Böylece hem yaylamızın adını unutturmayacak, hem onun pınar suları gibi arı duru havasını kültürümüze, sanatımıza ve edebiyatımıza taşıyacak, hem de kültür hayatımızın bir ihtiyacını karşılayacaktık. Bu düşüncelerle yola çıktık."

Yayın kurulunda Av. İsmail ÖZMEL ve Dr. Nedim BAKIRCI'nın yanı sıra Yrd. Doç. Dr. Muzafer AKKUŞ, Yrd. Doç. Dr. Faruk YILMAZ, İsmail SARIKAYA ve Kibar AYAYDIN yer alıyor.

Danışma kurulunda ise Erciyes Üniversitesi'nden Prof. Dr. Abdulkadir YUVALI, Prof. Dr. Ahmet UĞUR, Prof. Dr. Nevzat ÖZKAN, Fırat Üniversitesi'nden Prof. Dr. Esma ŞİMŞEK, Prof. Dr. Ahmet BURAN, Selçuk Üniversitesi'nden Prof. Dr. Ali Berat ALPTEKİN ve Muğla Üniversitesinden Prof. Dr. Pervin ÇAPAN yer alıyor.

Akpınar Dergisi daha çok akademik yazıların ağırlıkta olduğu bir dergi hüviyetinde görülmektedir. Deneme, hikaye, şiir, söyleşi türünden metinlerin yer aldığı dergi Niğde-Tekten Ofset tarafından basılıyor.

Derginin Yazışma ve Yönetim Adresi

Yeniçarşı İş Merkezi B Blok
Nu: 1/5 Niğde

Tlf: 0388 213 12 50, Belgegeçer: 0388 233 35 45

El-Mek: akpinardergisi@hotmail.com

El-Mek: nedimbakirci@hotmail.com

El-Mek: ismailozmel@hotmail.com

Abone Ücreti:

Sayısı	:4 YTL
Yıllık Abone Bedeli	:24 YTL
Posta Çeki Hesabı	:514 55 15 (İsmail Özmel)

Grafik Tasarım: İbrahim ÇOBAN

Baskı: Tekten Ofset Matbaacılık. İstasyon Cad.
Nu: 51/B Niğde

Tlf: 0388 233 34 01 Belgegeçer: 0388 211 11 47

Akpınar dergisinin sahibi ve sorumlusu İsmail ÖZMEL, 18 Aralık 1933'te Niğde'de doğdu. Babası Terzi Bekir oğlu Ahmet ÖZMEL, annesi Altuncular'dan Huriye ÖZMEL'dir.

Niğde Dumlupınar İlkokulu, Niğde Ortaokulu, İstanbul ve Niğde Lisesi, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesinde eğitimini tamamladı. Bir süre öğretmenlik de yapan şair ve yazar İsmail ÖZMEL genelde serbest avukatlık yaptı. İlesam ve Türkiye Yazarlar Birliği üyesidir.

Şiir, biyografi, deneme ve inceleme dallarında pek çok esere ismini yazdırmış olan İsmail ÖZMEL'in şahsında AKPINAR dergisi emekçilerini kutluyor, başarılarının devamını diliyoruz.

EVİM EMLAK

Salih ESKİOĞLU

- ★ Daire
- ★ Dükkan
- ★ Arsa
- ★ Bahçe
- ★ Alınır Satılır

Adres : Eskimüze cad. No. 10 Niğde
Tel : 0.388 213 51 54 Gsm : 0543 474 79 44 - 0538 621 07 67

TARİHTE NİĞDE

Ömer Fethi GÜRER

ANADOLU-1913, BELA HORVATH

Macar bir araştırmacı olan **Dr. Bela HORVATH**, 1913 yılında Budapeşte-Macaristan'daki Turan Cemiyeti'nden ve İstanbul'daki Tahsil-i Sanayi Cemiyeti'nden aldığı referanslarla Anadolu'da bir seyahate çıkıyor; İstanbul ve Ankara üzerinden Nevşehir, NİĞDE, Konya ve Karaman'a kadar süren 2300 kilometrelik bir seyahate. Bu seyahatin amacı kültürel, etnolojik ve sosyolojik gözlemler yapmak.

Anadolu'daki halkların birbirine nasıl bağlandığı, çok değişik dinlerden ve kültürlerden etkilenerek ortaya çıkan yeni kültürün nasıl olup da bütünü etkileyebildiği araştırılıyor.

TARİH VAKFI, YURT YAYINLARI'ndan temin ettiği kitap Numune Matbaacılık tarafından 1996 yılında basılmış. Tarık DEMİRCAN tarafından çevirisi yapılan ANADOLU-1913 kitabının özgün adı; "Türkiye'nin Kalbinde, Anadolu'da 2300 kilometre"dir.

Macar araştırmacı **Dr. Bela HORVATH** 1913'deki seyahatinde devlet adamları, aydınlar, subaylar ve sıradan Anadolu insanlarıyla konuştu, onların geleceğin Türkiye'si'ne ait görüşlerini kaydetti. Konya'da tiyatroya gitti, Hasandağı'na tırmandı, köy evlerinde yattı, kuru fasulye yedi, ayran içti, antik şehirleri dolaştı. Doksan üç yıl önceki Anadolu'yu ve Niğde'yi anlatan önemli bir belge hazırladı.

Kitabın 8. bölümü NİĞDE'ye ayrılmış. **Dr. Bela HORVATH** 11-15 Ağustos 1913'te Niğde seyahatinde şunları tespit etmiş:

NİĞDE – 1913

Niğde, Rum kilisesinin merkezlerinden biri ve tarihi çok eskilere uzanan bir şehir. Burada yaşayan Rumların efsanelerine bakılırsa, Niğde antik Tyana'nın bulunduğu yere inşa edilmiş.

Şehrin merkezinde son derece eski ve yüksek bir kale var. Bu gün bu bina hapisane ve kışla olarak kullanılıyor. Bir zamanlar bu şehir çepeçevre böyle yüksek surlarla çevriliymiş. Şimdi artık bu surlardan sadece merkezdeki bu kale ve Karakapı ayakta kalabilmiş.

Özellikle devlet dairelerinde çalışan memurlar ve varlıklı kesim, kentin batı yakasındaki kayalık bir zeminde kurulu semtteki villalarda yaşıyor.

Türkiye'ye geleli beri hakiki bir hamama gitmek istiyorum. Hamamda müşteri olarak bir ben varım. Ramazan ayında olduğumuz için Müslümanlar arasında hamama ilgi az. Türk hamamı

aslında saunaya benziyor. Burada insan bol bol terliyor, sonra birkaç kova suyla temizleniyor. Önce kubbeli bir salona giriyorsunuz, orada elbiselerinizi çıkarıyorsunuz. Bu salon aynı zamanda biraz serinlemek istediğinizde dinlenebileceğiniz bir yer. Sedirde oturup, şerbet, sigara, kahve ve nargile içebiliyorsunuz. Belinize bir peşkir sararak, taş veya mermer döşeli sıcak bir koridordan geçtikten sonra, tavanı kubbeli ve ışığı da yukarı açılan pencerelerden olan bir alana ulaşıyorsunuz. Burada küvet yok. Ortada taştan yapılmış havuza benzeyen küçük bir bölüme ayrı ayrı musluklardan sıcak ve soğuk su akıyor. Bu yapı bir Roma havuzuna çok benziyor. Bir süre sonra usta, müşterinin vücudunu kese adı verilen, havlu bezinden yapılmış bir eldivenle iyice ovuyor. Sonra kalaylı bir tasta sabun köpürtüp, bir, iki, üç, hatta dört kez bütün vücudu iyice temizliyor. Kurulamanın ardından hamam faslı da bitmiş oluyor.

Öğleden sonra şehri dolaşmaya çıkıyorum. Dar ve dolambaçlı sokaklarıyla, küçük evleriyle, her tarafa dağılmış yıkıntılarıyla burası da geleksel Türk şehirlerinin özelliklerini taşıyor.

Bütün resmi dairelerin toplandığı KONAK son derece modern ve kullanışlı, kentin en güzel binası. Artık biraz yıpranmış olmakla beraber, bütün ihtişamıyla yükselen Alaeddin Camii.

Şehirde başka güzel binalar da var. Bunlar arasında ilk göze çarpanlar Ak Medrese, Sungur Bey Camii, Havanda (Huand Hatun) (Hüdavent Hatun) Türbesi ve başka birkaç türbe. Bu binaların hepsinde, en dikkat çeken bölüm, son derece süslü olan kapılar. Çizgi ve motifler Asur ve Mısır uygarlıklarının kültürleriyle akrabalık taşıyor. Havanda Türbesi'nin süslemelerindeki iki başlı kartal dikkatimizi çekiyor.

Mutasarrıf **Behçet Bey**, son derece büyük konukseverlik gösteriyor. Şehri dolaştırıyor ve akşama da yemeğe alıkoymuyor. **Behçet Bey**'in evi şehrin konaklarının olduğu mahallede, bahçe içinde ve teraslar üzerine inşa edilmiş zevkli bir yapı. Bahçedeki ağaçlar ve fiskiyeli havuz güneşin sıcaklığına rağmen hoş bir serinlik sağlıyor.

Ramazan olduğundan ev sahibi ve tüm konuklar iftar saatini haber verecek olan top sesini sabırsızlıkla bekliyor. En az yirmi kere saate bakılıyor. Yemek masasının sonuna mutasarrıfın iki oğlu da oturuyor. **Sedat** sekizinci sınıfa gidiyor.

Küçük oğlu **Mehmet** 12-13 yaşlarında. Çocuklar anne ve babalarının ellerini öpüyorlar ve bu gelenek çocuk büyüdükten sonra da devam ediyor.

Masada küçük tabaklar içinde iştah açan ön yemekler var: komposto, peynir, yoğurt, zeytin, turp vb. Herkes bunlardan tek tek alıyor. Bu fasıl bittikten sonra **zenci hizmetkar** peş peşe tadı birbirinden güzel yemekler sunmaya başlıyor. Yoğurt çorbası, koyun kebabı, biber dolması, patlıcan dolması, bamya, kabak dolması, dilim dilim pişirilmiş et. Sonra tatlılar geliyor. Boynuza benzeyen biçim verilmiş hamur tatlısı, bol şerbetli başka tatlı ve arkadan meyveler geliyor; şeftali, kayısı, erik, çilek.

Ertesi sabahımızı halı satın almaya ayırmak niyetindeyiz. Niğde halı ticaretinin en ünlü merkezlerinden. Sadece Türklerin değil, Rum ve Ermenilerin evlerinde de halı tezgahları çalışıyor. 80 kadının çalıştığı bir fabrika da var. Kayseri'den ustalar getirilmiş. Geçen zaman içinde halı sanayi büyük atılım yapmış. Amerika'ya binlerce halı ihraç etmişler.

Türk kadınlarının hayatı, kafesli pencerelerin arkasında ve bizim görmemize yasak olduğundan, halı üretiminin nasıl gerçekleştiğini Rum ve Ermeni evlerinde seyredebildik.

Ramazan ayındayız. Akşam çocuklar sokaklarda ateş yakıp üzerinden atlayarak eğleniyorlar. Bir yandan da sesleri çıktıkça bağıyorlar.

- "Sultan Reşat binler yaşa."

Ertesi sabah mutasarrıfın evine gidiyorum. Türk evi, balkonlarıyla, narin sütunlarıyla son derece zevkli mimarlık örneği. Birbirinden kesinlikle ayrılan iki ayrı bölümden oluşuyor; bir tarafta

selamlık, yani erkeklerin bölümü var ve misafir odası da bu tarafta. Diğer bölüm ise harem, yani kadınların dairesi. Hareme evin erkekleri ve doktorun dışında başka erkek giremiyor. Hatta bu sözü geçen kişiler de eğer ev hanımının misafiri varsa hareme geçemiyorlar. Ama selamlığa da ev hanımının dışında başka hanım giremiyor. Bu nedenle kahve veya tatlı gibi ikramları uşaklar yapıyor.

Yakınlardaki **Deniği köyü** teraslar üzerine kurulu üzüm bağlarıyla, bakımlı meyve ağaçlarıyla ve taş evleriyle güzel ve alımlı bir köy.

Niğde'den sekiz saatlik mesafedeki **Enehil**'de toprağın hemen yüzeyinden kömür çıkar. Niğde'nin batısında bir saatlik mesafede olan **Nenezi** yöresinde ise, eritildiğinde cam yapımında kullanılan taş madeni (silikat) vardır.

Niğde'nin sekiz saatlik batısında **Götselin** diye bir köy vardır. Buradan çıkan kırmızı toprak-tan yapılan boya çok iyidir.

Bu arada **Melendiz Dağı'nın eteklerinde kurulmuş, Gordonos, Deniği, Szalca, Naina, Mudala, Güllüce** gibi köyleri geçiyoruz. Sağda **Üçkapılı Dağı'nın** hemen dibinde **Eskigümüş** kasabası var. Bu kasabada bir zamanlar gümüş madeni işletilmiş. Ocak girişleri ve eritme kazanları hâlâ duruyor.

Kuzey yönünde ilerleyen yol, sağlı sollu ekili topraklar arasından, üzüm bağları ve kabak tarlaları arasından geçiyor. Yol üzerindeki köprülerde tamirat var. **Naynas Dağları'nın** eteklerine doğru gidiyoruz. Yol çok hareketli, eşek sırtında kat kat giyinmiş Türk kadınları ile karşılaşıyoruz...

★ Elektrik plan
★ Elektrik proje
★ Taahhüt işleri
★ Ozalit çekimi
★ Elektrik malzemeleri
★ Montaj
★ Toptan perakende
★ Tesisat

Ümit Aksongur
(Elektrik Tek.)

Serdar Aksongur
(Elektrik Tek.)

Adres: Eski Belediye Yanı Saat Kulesi Karşısı No. 6/1 Niğde
Tel: 0.388 233 19 33 Gsm: 0536 259 16 00 - 0532 470 34 18

ATATÜRK, ANNEM VE BEN

(Geçen Sayıdan Devam)

Birinci yazım özetle: Ben annemi anne olarak idrak ettiğim andan itibaren onu hep ağlayan bir kadın olarak gördüm. Akrabalara, komşulara gidince veya onlar bize gelince, birbirlerine sarılarak ve dövünerek ağlardı; Tabi annelerimiz ağladığı için biz çocuklar da bir köşede ağladık...

Sonradan öğrendiğime göre; bu ağlamaların dört nedeni varmış. Bunlar: bir akraba veya komşunun oğlu, kocası veya kardeşi;

- 1- Askere alınmışsa (bu sonu meçhul bir yolculuğa çıkış olduğundan),
- 2- Yaralandığı için hastahane yatıyor haberi alınınca (Hastaya ulaşmak veya başka yolla haber alma imkânı olmadığından, ikinci habere kadar sadece ağlanırmış.)
- 3- Şehit olduğu haberi gelince; (ağlamaktan başka ne yapılabilir ki)
- 4- Düşman işgal ettiği Türk şehirlerindeki halka; akıl almaz şekilde tecavüz ve işkence yaptıklarına dair öyle hikayeler anlatılıyordu ki...

Ege'de bir şehrimiz işgale uğradı mı Niğdeli kadın, o şehir ve halkı için göz yaşları döküyordu.. İşte annem 3,5 yıl bu nedenlerle ağlamış..

Amma; 1922 yılı bir eylül akşamı Kayabaşındaki tek sınıflı mektebimden evimize dönüp dış kapıdan avluya girdiğimde; içerden oturma odamızdan yine ağıt seslerinin geldiğini duydum, lakin bu; alışık olmadığım bir başka türlü ağıttı. Merakla içeri girip oda kapısından onlara baktım: Çiğlik atarak yerlerinde zıplıyorlar, birini bırakıp ötekini kucaklıyorlar, gözleri yaşlı ama yüzleri gülüyordu. Hayretle açılmış gözlerim annemin bakışları ile karşılaştığı an; annem sarıldığı kadını bırakıp bir kartal gibi üzerime atlayıp evvela beni havaya kaldırdı, sonra bağına bastırıp yerinde iki defa dönerken; aradan 84 yıl geçmesine rağmen hâlâ kulağımdaki yürekte gelen bir sesle "Kurtulduk oğlum, kurtulduk; MUSTAFA KEMAL PAŞA İZMİR'İ ALMIŞ"... dedi.

Ben 5,5 yaşında idim, ne kurtuluşu ne de İzmir'i biliyordum, amma şunu çok iyi anlamıştım: Annemin 3,5 yıldan beri akan ıstırap göz yaşlarını; MUSTAFA KEMAL PAŞA sevinç gözyaşlarına çevirmişti. İşte o anda kanımdaki bütün alyuvarlar, vücudumdaki her hücreye oksijen değil de sanki sevgi ve minneti taşımıştı.. Vücudum geliştikçe bu sevgim gelişti ve aradan 84 yıl geçti ve o duygu şimdi ulu bir çınar oldu, çok zaman gölgesine sığınıyorum...

Annemin göz yaşlarının dindiği günden itibaren, evde, sokakta, mektepte konuşulan tek konu; zafer ve Mustafa Kemal Paşa idi. Bu günleri takip

Dr. Hasan ULUSOY

eden ilk cumartesi (o zamanlar hafta tatili cuma günüydü) mektebe gidip sınıfa girdiğimde; belikli muallim beyin hazırlayıp duvarlara astığı, renkli mukavvalara çok güzel süslü yazılarla yazılmış ve günde yüzlerce defa gururla okuduğumuz şu öz yazılar vardı: Mustafa Kemal Paşa, Sen Çok Yaşa, Bir Türk yüz düşmana bedeldir, İzmir'de Yunan bayrağı değil Türk bayrağı dalgalanıyor, Mustafa Kemal Paşa Yunan Baş Kumandanını esir aldı, Yunan süngüsü, Türk'ün iman dolu sinesinde kırıldı...

Bu yazılardan sonra, akşam çıkışlarında söylediğimiz marş sanki bambaşka bir güç kazanmıştı; çelik gibi kollar diyerek yumruğumuzu ileri salladığımızda; bir duvara delecekmişiz, tunçtan ayaklar diyerek ayaklarımızı yere vurduğumuzda da ayaklarımız dizimize kadar yere gömülecekmişçesine kendimizi güçlü hissediyorduk.

Bu husustaki güzel bir anımı anlatmadan geçemeyeceğim: Duvardaki levhaları bilmem kaçınıcı yüz defa okumuş, aynı heyecanla marşımı da söyleyip mektepten çıkarak Orta Kayardı'daki bağımızın yolunu tutmuşum; (Burada şunu söylemeliyim; o tarihte Kayardı'ya sadece patika yollardan gidilirdi.) Yolumun dümdüz kayalık bir bölümünde yürüyorum, aklımda, sınıf duvarlarındaki yazılar; dilimde; demir gibi kollar, tunçtan ayaklar şarkısı. Türklüğümle o derece gururlu ve güçlüyüm ki kayalara basan ayağımın; (altında hamur olan iteğiye) basıyormuşum gibi ayaklarımın kayalara gömülerek yürüdüğümü hissettim ve eğilip ne kadar gömüldüklerine baktım, bir şey göremeyince hayretle döndüm ve KAYALARDA İZİMİ ARADIM. Şimdi hâlâ bana heyecan veren bu olayı düşünüyorum: (Bir çocuğun MİLLİ GURURUNUN bundan güzel ifadesi olabilir mi?) İşte Mustafa Kemal Paşa bana bunu vermişti...

O yıl aklımda kalan; her askerden dönenin, gidişinin tersine yakınlarında yarattığı bayram havası ve onların anlattığı zafer hikâyeleri... Ertesi yıl yaşım tutmadığı için mektebe kayıtsız gidiyordum. Bir akşam okul çıkışı sokakta yeterince oynayıp eve girmiştim ki evimizi ve beni sarsan müthiş bir top patlaması ile anneme koştum, annem gayet sakin ve yüzünde tebessümle; - Hah başladılar, 101 pare atacaklarmış gel bakalım, deyip elimden tuttu, evvela bitişik komşumuzun bahçesine oradan Müslüm Efendi'nin bahçesine geçtik, duvara yaslanmış 7-8 kadın, duvara otur-

tulmuş 2-3 çocuk durmadan patlayan topu ilgi ile izliyorlardı. Karşı komşumuz Hidayet Teyze annemi görünce yanında yer verdi ve anneme bir şeyler söyleyerek elindeki tülbenet parçasını yuvarlayarak benim kulaklarımı tıkarken, Zabıt efendi söylemiş dedi, sonra annem beni de duvara oturttu. 101 bitene kadar top atışlarını ilgi ile izledim. Eve dönerken anneme topların niçin atıldığını sordum

- Bugün Cumhuriyet ilan edilecek ve Mustafa Kemal Paşa da reisicumhur seçilecekti onun için atılıyor, dedi.
- Cumhuriyet ne demek? Annem düşündü, düşündü sonra;
- Hüseyin abin eve gelince ona sor, o daha iyi anlatır, dedi.

İşte Niğde Cumhuriyetin ilanını böyle 101 pare topla duymuş oldu...

Top atışları bitip eve dönerken şehirden; silah, davul sesleri coşkulu bağırımlar şenliğin orada başladığının müjdecisi gibiydi.. Cumhuriyetin ilanından, benim ilkokulu bitirdiğim 1930 yılları arasında Türkiye ve Niğde'mizde; (idari, siyasi, sosyal ve kültürel) çok büyük değişiklikler oldu. Bunları kısaca özetlersek: Padişahlık ve hilafet kaldırıldı, Edirne ve İstanbul alındı, Lozan Anlaşması yapıldı. Niğde'nin sosyal ve ticari hayatını büyük ölçüde etkileyen mübadele ile büyük bir Rum toplumu Niğde'den gitti, yerlerine gelen göçmen vatandaşlarımız; maalesef Niğde'mize adapte olamayıp yüzde doksanı terk etti. Kıyafet (şapka) inkılabı yapıldı. Ben ilkokul dördte iken yeni harfler kabul edildi; bunu, millet mektepleri ve halkevlerinin açılışı takip etti. Ankara'ya kadar olan tren yolu; Kayseri, Sivas, Samsun ve Erzurum'a kadar uzandı. Niğde'den geçecek olan Kayseri Ulukışla demiryolunun inşaatının başlaması şehre değişiklik hareketleri getirdi. Kalealtından başlayıp Sungur Camisine uzanan eski çarşı yerini yeni çarşıya bıraktı. Adanalıların yaz için Niğde'ye gelmeleri şehre canlılık getirdi, hükümet karşısındaki yol üzerine güzel sayılacak binalar ve mağazalar, dükkanlar yapıldı. Hükümet önüne aile bahçeleri ve ilk sinema açıldı. 1929 da demiryolu inşaatı nedeniyle Niğde'de bulunan Alman mühendislerin desteği ile kurulan futbol takımı, mekteplerde verilen müsamereler, milli bayramlarda verilen balolar şehrin sosyal hayatına hareket getirmişti...

Şunu kesinlikle söyleyebilirim ki Mustafa Kemal Paşa; İstiklal Savaşını kazanıp da reisicumhur seçilince meydana gelen değişiklikleri halk; yağmurdan sonra çimen ve çiçekler üzerine doğan güneş gibi değerlendirip benimsedi... Atılan her adımda, yapılan her işte, onun mevcudiyeti vardı. İşte ölümünde bütün millet bu nedenle ağladı...

Ben 1930 yılında ilkokulu bitirdiğimde; Mustafa Kemal Paşa ile böylesine dolu idim. Sevgi, minnet ve hayranlık duygularım onu görebilmek idealine dönüştü... Bu idealimi gerçekleştirmem anlatılmaya değer sanırım.

Küçük ağabeyim yıllardan beri Ankara'da idi. 1930 ilkbaharında evlenmişti. Kendisine bir mektup yazarak özetle mutluluklar diledikten sonra; çok göreceğimin geldiğini, Ankara'ya gelerek kendisini ve yengemi görmek istediğimi bu mektubumdan evin haberi olmadığını; yazdım. Haftasına kalmadı, ağabeyimden gelen telgrafta: "Tel havalesi 50 lira gönderdim, Hasan'ı Ankara'ya gönderin." diyordu. Telgrafı babam elime verip okuduğum zaman sevinçten ölmediğime şaşıyorum.. İtiraf edeyim; sevincim en az ağabeyimi göreceğim kadar, Mustafa Kemal Paşa'yı görme ümidimden geliyordu.

Hemen yol hazırlıkları başladı. Tepeden tırnağa donatıldım. O tarihte; Ankara ile Niğde bağlantısını sağlayan; üstü tenteli tek kamyonun sahibi yakınımız Azmi abi ile annem görüştü ve ben 1930 yılı Ağustos ayı başında kamyonun şoför mahallinde Ankara'ya hareket ettim. Nevşehir, Kırşehir üzerinden iki günde, (yol olmayan) yollardan geçerek Ankara'ya geldi. Hergele meydanında pek mütevazı bir hanın bahçesinde beni bekleyen ağabeyimle kucaklaştığımdaki mutluluğumu anlatmam çok zor..

1930 daki Ankara'dan kısaca bahsetmek isterim: Parke döşeli tek yer Ulus'taki heykelin etrafından başlayıp, o zamanki TBMM önünden geçip istasyona giden çift taraflı istasyon caddesi idi, Ankara'da mevcut iki küçük otobüs de sadece bu yolda çalışırdı. Yolun sağındaki şimdiki spor komplekslerinin bulunduğu bölge; Ankara hayvanlarının yayılma alanı, şosenin solu şimdiki Gençlik Parkının yeri sazlık, belediye hayvanlarla getirdiği çöpleri oraya döküyordu. Şehre beş bina damgasını vurmuştu. Bunlar; TBMM, İş ve Ziraat bankası merkez binaları, Türkocağı binası ile istasyonun arka tarafında küçük barakalardan oluşan İmalatı harbiye sayılmazsa o bölgede tek bina Gazi Mektebi idi ve onunla istasyon arası hava alanı idi. Ben bu mütevazı Anadolu şehrinin iki günde gideceğim yeri bulacak kadar öğrenmiştim. Artık Mustafa Kemal Paşa'yı görmeye gidebilirdim...

Göğüs kafesimin üstündeki ceketin yakasına değil, AZİZ ATANIN bana, evet, istasyonda yalnız bana) gülümseyerek verdiği selamla; göğsümün içine taktığı madalyanın 76 yıldır artan bir gururla taşıdığım anısını gelecek yazımda sunacağım.. O zamana kadar en iyi dileklerim sizinle sevgili hemşerilerim...

SES VE BAĞLAMA SANATÇIMIZ

2004 yılında kurularak faaliyetlerine başlayan **Niğde Folklor, Kültür ve Sanat Derneği**'nin ses ve bağlama sanatçılarından **Ahmet ARSLAN** 01.01.1959 yılında Yeşilhisar'da dünyaya geldi. İlk öğrenimine Niğde Şahinali İlkokulunda başlayan sanatçımız, müzisyen bir ailenin çocuğu olması ve müziği çok sevmesi nedeniyle öğrenimini yarıda bırakıp 1972 yılında ilk plağını çıkarmayı yarardı. Böylece sanat hayatına başlayan **Ahmet ARSLAN**, yurdun birçok bölgesinde, tanınmış TRT ve mahalli sanatçılarla televizyon, radyo ve sahne programlarına çıktı. **Ümit TOKCAN, Mehmet ERENLER, Neşet ERTAŞ, Ekrem ÇELEBİ, Gülşen KUTLU, Oğuz YILMAZ, Muharrem ERTAŞ** ve **Erdoğan ESKİMEZ** ile birlikte çalıp söyledi.

Birçok beste ve derlemeleriyle Türk halk müziğine katkıda bulunup ödüller aldı. Yakın zamanda Konya TV'de müzik ödülüne layık görüldü.

Evlü ve 4 çocuk babası olan **Ahmet ARSLAN** sanat yaşamını halen Niğde'de, Niğde İli Folklor, Kültür ve Sanat Derneği bünyesinde sürdürmektedir.

SOR BENİ

Bir divane aşık derler
Tanıdı sağırılar körler
Kime sorsan gösterirler
Ali'den sor, Veli'den sor
Hak yoluna girdiğimi
Nice sırra erdiğimi
Dosta ikrar verdiğimi
Şahı Merdan Ali'den sor
Hem eskiiyim hem de yeni
Kuran'da okudum fenni
Tanımayan yok ki beni
Fikret yazar tabelamda
Akıllıdan, deliden sor beni

Kusur koymam hiç kelamda
Bu alemde, o alemde
Diriden sor, ölüden sor.

Söz: Fikret Dikmen
Müzik: Ahmet Aslan

NİĞDELİ KIZ

Elma gibi yanağı var
Kiraz gibi dudağı var
Öyle güzel huyları var
Niğdeli güzel kız Niğdeli

Niğdeli güzel kız Niğdeli
Deli ettin sen beni
Anan anam baban babam
İstiyorum kız seni

Kostak kostak yürü yolda
Elma topluyor bak yolda
Perşembe çarşı pazarda
Niğdeli güzel kız Niğdeli

Niğdeli güzel kız Niğdeli
Deli ettin sen beni
Anan anam baban babam
İstiyorum kız seni

İnci mercan derde derman
Tatlısın şekerden baldan
Ölür mü hiç seni saran
Niğdeli güzel kız Niğdeli

Niğdeli güzel kız Niğdeli
Deli ettin sen beni
Anan anam baban babam
İstiyorum kız seni

Söz: Ahmet ARSLAN

Ahmet ARSLAN

Sayın Üyelerimiz, Abonelerimiz Bağış, Dergi ve Eğitim yardımlarınızı 108.000 nolu Posta Çeki Hesabımıza yatırınız.
YÖNETİM KURULU

Dostlara Açılan Kapı

Leman GÜNALP

RENKLERİN DİLİ

Bir varmış, bir yokmuş. Bir yağmur sonrası gökyüzünden gülümseyen güneş, yedi renkli kuşağını dünyamıza bir yay gibi sarıvermiş. Bu renkler demetine, bazıları ebem kuşağı, bazıları gökkuşağı, aleyimsema veya alkım diye ad koyarak hayranlıkla izlemişler...

Güneşden gelen bu yedi temel renkten açıklı koyulu tonlarla yüzlerce renk oluşmuş.

Renk demek ilkbahar, sonbahar, gün batımı, gurup, sema, denizler ve gökkuşağı demek. Esmer topraktan filizlenen bunca renkli çiçeklere, bütün bu güzelliklere hayran olmamak mümkün mü? Bunlar doğanın bizlere sunduğu en değerli armağandır.

Renk deyip geçemeyiz, yaşamımızın her yerinde onunla beraberiz. Sağlıklı olduğumuz rengimizden anlaşılır, sebze ve meyvelerin olgunlaştığı renklerinden anlaşılır. Renkli insan; aranan, bilgili, hoş sohbet insandır. Renkler bütün dünyada modayı yönlendirir. Aynı zamanda gönlümüzün huzuru, zevkimiz, güzelliklerimizdir. Renkler; sıcak ve soğuk olmak üzere ikiye ayrılır: Kırmızı, turuncu ve sarı sıcak renkler; mavi, yeşil, mor, lacivert soğuk renklerdir.

Hayatımızın bir parçası olan renklerin bizleri nasıl etkilediğini hatırlamaya çalışalım. Renk seçiminin kimi zaman karakterimizi yönettiği ve üzerimizde olumlu, olumsuz etkilerinin olduğu belirlenmiştir. Renklerin insan ruhundaki etkileri şöyle düşünülmüş:

KIRMIZI: Canlılık ve dinamizm ile ilgilidir, mutluluğu temsil eder. Bir buket kırmızı gül sevginin sembolüdür.

Fiziksel olarak ataklığı ve canlılığı, duygusal bağlamda bir işi sonuna kadar götürmeyi sağlayan azim ve kararlılığı gösterir.

Kırmızı gösterişli bir renk olmasına rağmen, titreşimi ve enerjisi insanı huzursuz eder, tansiyonu yükseltir. İştah açar, o yüzden dünyadaki gıda firmalarının çoğu logosunda kırmızıyı kullanır.

Kanımızın ve bayrağımızın da rengi olan kırmızı bizler için anlamlıdır, çeşitli giysilerimiz için

tercih ederiz. Hatta "Türk'ün gözü aldadır." diye bir atasözümüz vardır.

YEŞİL: Doğanın, baharın rengidir. Duygusal olarak bizi en çok etkileyen organımız olan kalbinin bu rengin yaydığı enerji alanında olduğu düşünülür. Güven verdiği için bankaların logolarında hakim bir renktir.

Yeşil yaratıcılığı körukler. Büyük lokanta mutfağlarında yeşil tercih edilir. Hastanelerde de rahatlatıcı özelliği nedeniyle kullanılır. Yeşil alanlarda insanların huzur bulup daha az mide rahatsızlığı çektiği saptanmıştır.

Yeşil tazeliğin, gençliğin müjdecisidir. Serinlik ve rahatlık verir, değişik tonlarıyla tabiatı güzelleştirir.

MAVİ: Göklerin, ufukların, denizlerin rengidir. Sınırsızlığı ve huzuru temsil eder, sakinleştiricidir.

Duvarları mavi boyalı okullarda öğrencilerin daha az yaramazlık yaptığı saptanmıştır. Mavi, insan ruhunu dinlendirip zekayı açar.

Araplar, mavinin kan akışını yavaşlattığına inanır, o yüzden nazar boncuğu mavidir. Batıda intiharları azaltmak için köprü ayaklarını maviye boyarlar. Süt maviden laciverde kadar pek çok tonları vardır.

SARI: Zeka, incelik ve pratiklikle ilgilidir. Toplumsal yaşamı ve birlikte çalışmayı yansıtan bir anlamı vardır. Geçiciliğin ve dikkat çekiciliğinin sembolüdür. Dikkat çekiciliğinden dolayı dünyadaki taksiler sarıya boyanmıştır.

Sarı ayrıca hüznün, özlemin ve gizli aşkın rengidir. Sonbaharın hüznünlü güzelliğinde onun her tonunu izlemek mümkündür.

Sarı giysiler herkese yakıştığı için, "Sarı sahibini över." derler. Sarı, parlaklığı nedeniyle neşe ve canlılık kaynağıdır. Evlerin birkaç yerine konan sarı aksesuarlar güzellik verir. Saray mobilyaları ve büyük kristal aynaların etrafı altın varakla kaplandığından çok gösterişli olur.

Tabiattaki çiçeklerin büyük bir kısmı sarı olduğundan böcekler bu rengin cazibesine karşı koyamayıp tozlaşmayı sağlarlar.

PEMBE: Uyum, neşe, şirinlik ve sevginin rengidir. Rahatlatıcı ve dinlendirici özelliğinden büyük mağazalar tezgâhtarlarına pembe üniforma giydirir ki müşteriler kendilerini daha rahat hissetsinler. Pembe, aynı zamanda çocuk rengidir. Mutlu günlerin başlangıcı olan nişan tuvaletlerinin vazgeçilmezidir.

Eski yıllarda aşk mektupları pembe ipek kâğıda yazılır, pembe ipek zarfla gönderilirdi. "Pembe, gönlüm var sende." demekti.

MOR: Eskiden beri lüksün ve ihtişamın son basamağı olarak düşünülür. Tarih, yüksek sınıfların, saray mensuplarının daima morla bezendiklerini kaydeder. Sultanların mor kadife veya mor saten kumaş üzerine altın simle işlenerek hazırlanan bindallılar giydikleri hatırladadır. Bugün bile bunlar görenleri hayran bırakan birer antika değerindedirler.

Mor biraz karamsar olsa da hayallerimizi süsleyen sarayların rengidir.

LACİVERT: Kozmetik renk olarak kabul edilir; sonsuzluğu, otoriteyi, verimliliği simgeler. O yüzden dünyadaki firmaların yarısından fazlası laciverdi kullanır.

Lacivert giyen kimseler kendilerini daha karmatik ve inandırıcı hissederler. İnsanların üzerinde başarılı ve güçlü imajı verir.

TURUNCU: Huzur verir; narenciye bahçelerinin bereketli güzelliğini ve kokusunu hatırlatan, gösterişli bir renktir. İnsanları bağlayan, girişken yapan bir özelliği vardır.

KAHVERENGİ: Gerçekçiliğin, plan ve sistemin rengidir. Bir araştırmaya göre kahverengiye boyanmış mekanlar, insanların hareketlerini hızlandırır. Bu yüzden fast foodlar çoğunlukla iç mekanda kahverengi kullanır. Kahverengi toprak rengidir. Kıyafetlerde pek tercih edilmez. Çünkü kahverengi giyen insanlar kalabalıkta dikkat çekmezler.

GRİ ve FÜME: Beyaz ve siyah renklerin karışımıdır. Günlük giysilerde çokça kullanılır.

SİYAH: Siyah ve beyaz iki esas renktir. Siyah, beyazın hayat arkadaşıdır. Karanlığın gecelerin çağrımıdır, karamsarlığa iter. Keder ve hüz-

nü çağırıştırır; ama diğer renklere adeta meydan okur. Asaletiyle gece kıyafetlerinin vazgeçilmezidir; kadında ve erkekte ağırlığını ve asaletini hissettirir. Zarif ve ince gösteren özelliği ile modası asla geçmeyen bir renktir.

BEYAZ: İnsan psikolojisinde ferahlık, gönüllere apayrı bir neşe verir. Temizliğin, saflığın simgesidir. Genç kızların rüyası gelinliklerin büyüleyici ve masum rengidir. Karların güzelliğinde, bulutların uçuşunda, kuğuların yüzüşünde hep beyaz hatırlanır. Beyaza boyanan mekânlar aydınlık ve geniş görünürler. Onun da siyah gibi hiç modası geçmez. Yazın serinlik ve ferahlık verir. Dikkatli kullanmayı gerektirir, çünkü çabuk kirlenir.

Özdemir Asaf'ın bir şiirinde yazdığı gibi "Bütün renkler aynı hızla kirleniyordu birinciliği beyaza verdiler..."

Günlük giysilerde daha çok pastel renkler kullanılır. Hangi rengi seviyorsak veya hangisi bize yakışıyorsa üzerimizde onu taşıırken daha mutlu oluruz ve rahat ederiz. Aslında saçımızın veya gözümüzün rengine uygun renkte giysiler giymek tavsiye edilir.

Tabiat ana bizlere bu renkleri sunarken öyle çok seçenek vermiş, öyle cömert davranmış ki bu güzellikleri görebilmeliyiz.

Hangi renk daha güzel diyemeyiz. Çünkü renkler ve zevkler tartışılmaz denir.

Hayatınızın renkli ve mutlu geçmesini diler sevgiler sunarım.

SEVMEK

Gönüllere giriveren, adına sevgi denen
Gözlerimden kalbime, sıcacık akışsın sen.
Ürkeksin ceylan gibi; dokunmaya kıyamam
Platonik aşkımsın, yıllar geçse unutmam...

Bazen düşlerimdesin, sevgilimsin yanımda
Beyaz kuğular gibi, yüzeriz havuzlarda.
Bazen hayalimdesin; bulutların üstünde
Cennetin yollarında biz ikimiz kolkola...

Bil ki yıllarca sonra içimde sır kalırsın
Tertemiz duygularla her an hatırlanırsın.
Güneşimsin sevgilim; içimde parlayansın
Sevgi kalbi yoksa da, ondan kaçamazsın.

Gözlerin hayalimde; duygularım derinde
Dünyanın kanunu bozmak kimin elinde?
Seni üzdüm mü canım, bunları yazdım diye?
Sevmek günahsa eğer, dünyaya geliş niye?...

Leman GÜNALP

HEMŞEHRİMİZ MUZAFFER BUYRUKÇU'YU KAYBETTİK

Cemal Süreya'nın "Edebiyat Mareşali" diye nitelediği **Muzaffer Buyrukçu**'nun yaşamını yitirmesi yazın ve kültür dünyasında büyük üzüntüyle karşılandı.

Muzaffer Buyrukçu 1928 yılında Niğde'de doğdu. İstanbul Pertevniyol Lisesi'ndeki eğitimini yarıda bırakarak çeşitli işlerde çalıştı. Toprak Mahsulleri Ofisi memurluğundan 1971'de kendi isteğiyle emekli olan **Muzaffer Buyrukçu**, yaşamı boyunca yazdığı roman, öykü ve günlüklerle Türk edebiyatına yenilikler getirdi. Buyrukçu edebiyatımızın en saygın ödülleri olan **Haldun Taner Öykü**, **Yunus Nadi Öykü**, **Sait Faik Hikaye**, **Dost Dergisi Edebiyat**, **Türk Dil Kurumu Hikaye Ödülü** gibi ödüllerin de sahibiydi.

Katran, Acı, Korkunun Parmakları, Bulanık Resimler, Kuyularda, Cehennem, Kavga, Mağara, Şarkılar Seni Söyler, Günlerden Bir Gün, Hüzünlü Kar Çiçekleri, Yüzün Yarısı Gece, Telefon Konuşmaları adlı öykü kitaplarına imza atmıştır.

Bir Olayın Başlangıcı, Gürültülü Birkaç Saat, Dar Sokaklardaki Duman, Gece Bitmedi, dışarıdaki Rüzgar, Ucu Güllü Kundura, İpek Pijamalı Katiller yazarımızın romanlarından bazılarıdır.

Dünden Bugüne, Arkası Yarın, Sıcak İlişkiler, Dillerinde Dünya, Sayılı Günler, Kıbrıs'a Selam, Anında Görüntü **Buyrukçu**'nun günlükleri arasında yer almaktadır.

"Edebiyat Mareşali" ünvanına sahip olan hemşehrimiz Muzaffer Buyrukçu böyle anılmaktan sevinç ve gurur duyardı. Edebiyatın adsız bir neferi gibi köşesinde tarifsiz acılar içinde yaşarken sessizce öldü ve ölümü 5 gün sonra anlaşıldı. Öykü, roman ve özellikle günlükleriyle unutulmaz bir yeri olması gerekirken, edebiyatın bugünkü ortamında, o ve onun gibi halkın içinden çıkmış nice üretken yazarlar **Buyrukçu** gibi siliniyor adeta.

Muzaffer Buyrukçu halktan gelen biri olarak yalın ve içten gelen bir dünyayı ve insanları anlatmanın en başarılı örneklerini vermiştir.

NİĞDEmiz Dergisi'nin ilk sayısında (3) "YEŞİL KURBAĞALAR ÖTER GÖLLERDE" başlığıyla Niğde Fertek'le olan bağlantısını anlatan Muzaffer Buyrukçu demişti ki; **Anadolu benim yurdumsa Niğde'de beni kütüğüne geçiren, Bireyleri arasında sayan memleketimdir.**

Ruhun şad, mekanın cennet olsun.

Muzaffer Buyrukçu'nun Gözleri Açık Gitti: Kültür Bakanlığından istediği tekerlekli

sandalyeyi beklerken evinde son nefesini verdi. (Hürriyet Ankara)

ACI'NIN YAZARIYDI!

"Anında Görüntü"...

Muzaffer Buyrukçu'nun öykülerinin baş özelliği idi... Yaşantımız anlarla geçer. Bir an öncesi bile tek başına bir anlam taşır bilene, duyana... Silinip gitse de izi kalır. Saniyeler, dakikalar, saatler!... Bir bir uçup gider. Kimi zaman anımsanır bir şeyler, sonra hepsi unutulur...

Muzaffer Buyrukçu, artık yok! Nice şair, yazar gibi!... Yazgıları budur, hepimizin yazgısı budur; an an yaşamak, yaşadıklarını kağıtlara dökmek. Hepsini mi? Ancak yaşam kırıntılarıdır sizlere, bizlere ulaştırılanlar. Bütünyle gider yaşam kendi bildiğinde...

Muzaffer Buyrukçu!... Der demez anılar gelir. **Orhan Kemal**'li dostluklar, konuşmalar, tartışmalar, içki sofraları, söyleşiler. Kahveler, meyhaneler, tavla oyunları... Anında görüntüleri bir fotoğraf objektifi gibi saptamalar, bir ses alıcı gibi kalıcı kılmalar...

Yoksul bir aile çocuğuydu. Zor koşullarda yoğrularak yetişen bir yazar... Her satırında, her gözleminde acı vardır. Gerçek yaşamın ta kendisi... Taşlılarla gibi İstanbul'un yeni yeni oluşmaya başlayan yörelerinin insanları, yaşantıları, daha çok acıları...

"Acı", "Korkunun Parmakları", "Bulanık Resimler", "Kavga", "Heryer Karanlık", "Bin Hüzün", "Cehennem" gibi romanlar, öyküler, "Arkası Yarın", "Sayılı Günler", "Anında Görüntü" gibi günceler. Sait Faik, Türk Dil Kurumu, Orhan Kemal Ödülleri...

Muzaffer Buyrukçu, Sabahattin Ali, Orhan Kemal çizgisini başarıyla sürdürdü. Kenar kent insanlarının yaşantısını duydu, öyle yazdı.

Öykücü yalnızca bir objektif midir? Daha çok bir yorumcu, bir uyarıcı, bir bilinçlendirici mi? Boşuna yazılmaz kimi öyküler, vakit geçirtmek, oyalanmak için değil, okuyucuya "Al işte senin içinde dışında yaşadıkların bunlar; anlamını, duymanı, çözümlemeni kolaylaştırmak için yazıyorum" demek değil midir biraz da...

Buyrukçu'nun her öyküsü, kitaplarının adından da belli olduğu gibi, 'acı'nın, 'acı'ların göz önüne getirilmesidir, duyana duymayana sunulmasıdır. Ben o acıyı Buyrukçu'nun öykülerinde, romanlarında tatmış olanlardım. Buyrukçu daha çok, daha derin, daha kalıcı yapıtlar verecekti, vermeliydi. Bu toplum ona bu

hakki, bu olanağı, düzenli bir yaşam güzelliğini tanımalıydı. Kitaplarıyla, yazdıklarıyla!...

Kaç yıldır hastaydı. Hastaneler, evler, zorluklar, yoksulluklar içinde ölümü beklemek miydi son yılları... Birkaç ay önceki telefon konuşmalarımızı anımsıyorum: "Beni Avrupa'ya göndersinler" demişti. Oysa yerinden kalkamayacak durumdaydı. Beklenen, edebiyat, sanat dünyasının onun zor günlerinde yanında

olmasıydı. Geçmişteki çok sanat adamı gibi o da bir kenarda unutulur gibiydi. Sessizce çekip gitti.

"Anında Görüntü"ler bıraktı bizlere!... Yaşantısının, çevresindeki dostların, arkadaşların, sanatçıların anlarının öyküsünü kuşaklara bırakarak... Yaşam dolu nice öyküsünü de yazınımıza armağan ederek...
(Cumhuriyet Gazetesi Oktay Akbal'ın köşesinden alınmıştır)

BU HAYAT GÜZELDİ (Av. Osman Üçer 1963)

Guru yaprak toplanıyor gırlarda,
Un elenir, kepek olur galburda,
Yufka, şepe yapmak için tandırda,
Keven, saman yahılır mı abaru !?...

Üzümleri şıra yapıp gaynatır,
Bekmezini kupleriyle sahlattır,
Yufka direk, sevinç ile oynatır,
Bu gışı da, atlatır mı abaru!...

Gayısının gurusunu hoşaf yap,
Pestilini cövüz ile hemen gap,
Sini sini dut gurusu sanki hap,
Dohtur, ilaç neye gerek abaru !?...

Koyden gelir, yedi kadın ekmeğe,
Bişirici; tandır başı çekmeğe,
Bazlamayla soğan, peynir yemeye,
Kimler hasret? Düşünsene abaru !?...

Guşaneler, tirkileri sırala,
Topah topah hamurları hazılla,
Guccük kupler, kulde bişsin tandırda,
Kuru, bahla; fıkırdıyor abaru !?...

Ekmek yanar, lafa dutma dahlaşma,
Bişirgecin sahasına yahlaşma,
Buhayrının dumanında ahlaşma,
Kuller çöker, gızırırın abaru!?...

Badanayla pırlıl pırlıl ederiz,
Göçmenlerin evleri var tertemiz,
Ahenklidir bu sevgiyle beldemiz,
Garişmiştir, "Arey" ile "Abaru!"

Gayabaşı, sitreslerin silinir,
Yağlı goyun yoğurduyla bilinir,
Daşkesti'den Gayardı'ya inilir,
Dolaştıkça ömür uzar, abaru !?...

Yağlı yağsız pek nefistir çörekler,
Tepsi tepsi gabarıyor börekler,
Tasla ayran, lezzetlidir yemekler,
Barmağını yalıyon mu abaru !?

Yeşil örtü zevk veriyor sağlara,
Bahar geldi, göçülüyor bağlara,
Derbent bile, daşınmıyor dağlara,
Hazla hüzün garişiyor abaru !?...

Tarhanayla, nane, darçın gıdaydı,
Sinilerde dörtlü zeytin olaydı,
Çekirdeği eğer annen sayaydı,
"Oburmuşun!" bak hele sen abaru!

Mantı, havu gıral yemek yedin mi?
Rızık gıtsal; "Elhamdüliillah!" dedin mi?
Ufak dokme, sofrayı tam serdin mi?
Gıtlık gelir, "Bu nasıl iş?" abaru!?...

Yaz bütün gün çalışıp da durdular,
Bağlar işsiz gapıları vurdular,
Turşuları kupler dolu gurdular,
Tandır başı; datlanıyor abaru!...

Şehre göçüp; terk edince her bağı,
Balkonların pestil, sucuk otağı,
Et tahdası, guru etin yatağı,
Manzaraya bahıvir bi; abaru!...

İnek, dana etlik için kesilir,
Gış boyunca; gasaba mı gidilir?
Paran var mı, odun kömür kim bilir?
Fuharalar; "dıldılıyor!" abaru!...

Elma yanak, ince belli orada,
Gel güzelim, saçın tara sırada,
Uzun ömre şahlaniyor modada,
Dünya gozel; insan mutlu abaru!...

YEREL BASINDAN KISA HABERLER

**Hamle-Anadolu Haber-NİĞDE HABER -YEŞİL BOR-
GÜNDEM- Bor Haber- 51 HABER- BORun SESİ**

Ulukışla Festivaline Arif Sağ ve Onur Akın Damgası: Niğde Ulukışla Belediyesi tarafından bu yıl 3. sù düzenlenen Ulukışla ve Toroslar Kùltür Sanat Festivaline (UTOKS) ünlü Halk Müziği Sanatçısı Arif Sağ ve Özgün Müzik Sanatçısı Onur Akın damgasını vurdu.

Festivalde bir konuşma yapan Yılın Belediye Başkanı Hacı Avşar, UTOKS'un amacının hem yöreyi Türkiye'ye tanıtmak hem de bölgenin coğrafi güzelliklerine dikkati çekmek, dünyaca tanınan Rano Holdzi kurbağalarını koruma altına almak, bölgede meyvecilik birliğı oluşturmaktır dedi. Festival kapsamında 40 çocuk sünnet ettirildi.

"Bor Şehri" Kitabını Vakfımızdan Temin Edebilirsiniz: Gazeteci – yazar Ömer Fethi Güre'r'in büyük ilgi toplayan, Bor İlçemizin son 100 yılını detaylarıyla inceleyen "Bor Şehri" kitabı hem Ankara'daki merkezimizde, hem de Niğde irtibat büromuzda satışa sunuldu. "Bor Şehri" kitabını edinmek isteyen hemşehrilerimiz vakfımızı telefonla arayabilirler. Tel: 0312 231 79 91, 0388 213 41 11

Niğde'de Ağaç Katliamı: Niğde'de otoban yapımını üstlenen firma Hıdırlık mevkiinde Hatıra Ormanında binlerce ağacın üzerinden iş makineleriyle geçerek büyük ölçüde "ağaç katliamı" yaptı. Yol açma çalışması yapan firmanın, fidanları ağaç sökme makinesi ile sökmesi gerekirken, adeta katliam yapması Niğde'de tepkiyle karşılandı. Ancak resmi kurumlar firma hakkında herhangi bir işlem yapmadı. Yazıklar olsun!

Dağlarımız Kirleniyor: Niğde'de Turizme büyük boyutta hizmet sunan SOBEK Travel'in sahibi Doğan ŞAFK, Niğde'de dağlarımızda önemli ölçüde kirlenme olduğunu kaydederek; açılan yollar, betonarme yapılaşma hızla devam etmekte ve yaygınlaşmaktadır. Buna bağılı olarak dağlarımızın turizm özelliğini kaybettiğini, doğal yapısının bozulduğunu, su kaynaklarının kirlendiğı belirtili. En kısa sürede Dağcılık Federasyonu, turizm şirketleri, yerel makamlar harekete geçmeli ve tehlikeli gidişe son verilmesi gerektiğini ifade etti.

Yetiştirme Yurdu'nun Arsasına Talip Çıkmadı: Niğde Valiliğinin 10 milyon YTL'den satışa sunduğı 13 bin 500 metrekaarelik arsasına

talipli çıkmadı. Belediye Meclisinin zamanında imar değışikliğı yapmadığını ifade eden Vali Beder, "Emsal kat uygulaması zamanında yapılsaydı, arsayı istediğimiz fiyata satıp işimize bakardık." dedi. Bilindiğı gibi Yetiştirme Yurdu'nun arsası değışik gruplarca farklı değılendirilmesi konusunda tartışmalara neden olmuştu. Çevreci örgütler arsanın yeşil alan olarak değılendirilmesi için bir kampanya düzenlediler. Bir grup okul olarak değılendirilsin derken, diğeri bir grup imara açılmasını desteklemektedir. Bakalım kim kazanacak.

Yeşil Dere Mikrop Saçıyor: Niğde Akkaya Barajından başlayıp Bor İlçesinde de Sali Pazarının tam ortasından geçerek Çukurkuyu Kasabasına doğru uzayıp giden Yeşil Dere, çevreden atılan atıklar, bakımsızlık ve ilgisizlik yüzünden yosun bağılamış haliyle mikrop saçarak Bor'un yüzkarası durumunu devam ettiriyor.

Patates Kongresi Niğde'de Yapılacak: Türkiye 4. Ulusal Patates Kongresi 6-8 Eylül 2006 tarihlerinde Niğde Kùltür Merkezinde yapılacak. Tohumculuk, Islah, Bioteknoloji, Yetiştirme Teknikleri, Organik Tarım, Sulama ve Gübreleme, Depolama, Sanayide Kullanım ve Kalite tartışılacak konular olarak belirlendi.

Kolsuz ve Altay Köyleri Suya Kavuştu: Köy-Des Projesi kapsamında Niğde'nin Ulukışla İlçesine bağılı Kolsuz ve Altay Köyleri İçme suyuna kavuştu.

Yeşil Bor Gazetesi 39 Yaşında: 6 Ağustos 1968 tarihinde Hacı Molla ŞİMŞEK tarafından kurularak yayın hayatına başlayan ve bu günlere kadar seviyeli yayın politikasıyla Bor halkının gönlünde taht kuran "YEŞİL BOR GAZETESİ" 39. yılını kutladı. Başta imtiyaz sahibi Sayın Mahmut ŞİMŞEK ve Yazı İşleri Müdürü Sedat DAGERİ olmak üzere, tüm gazete emekçilerini kutluyor, başarılarının devamını diliyoruz.

Adres: Orta Çarşı Eski Müftülük Karşısı Bor-NİĞDE Tel: 0388 311 24 99, 232 20 78 , 232 58 21

e-mail: yesilbor@hotmail.com

300 Milyon Japon Yen'i Uçup Gidecek: Japon Hükümeti'nin göndereceğı kùltür hibesi için henüz proje hazırlanamaması 300 milyon Japon Yen'inin uçup gitmesine neden olacak. Niğde Üniversitesi projeyi 18 Ağustos'a kadar

hazırlayabilirse ve proje onaylanırsa Japonya'dan Niğde'ye yaklaşık 35 milyon YTL para aktarılacak.

Kayırlılar 20 Ağustos'ta Şölende Buluştu:

Geleneksel Kayırlı Sila-i Rahim ve Ayrılan Şölenu yapıldı. İstanbul Kayırlılar Dayanışma Derneği'nin organize ettiği şölene yurdun dört bir yanındaki Kayırlılar katıldı.

AKUT Dağevi Açtı: AKUT, Dağcılık turizminin en önemli merkezi olan Aladağlar-Demirkazık'da operasyon gücünü artırmak için dağevi açtı. Açılışa AKUT Yönetim Kurulu Başkanı Ali Nasuh Mahruki'de katıldı.

Kemal Vural Yeniden Başkan: Niğde Ata Sanayi Kooperatifi Başkanlığına Kemal Vural yeniden seçildi. Yönetim Kurulu'nun diğer üyeliklerine Yaşar Göktaş, Recep Çavuş, Mahmut Akdağ ve Refik Özel seçildiler. Denetim Kurulunda ise Turan Taşcıoğlu, Ali Baştuğ ve Nevzat Şahiner yer aldılar.

Yeniköy (Üskül) Göleti Açıldı: Niğde'nin Çamardı İlçesine bağlı Yeniköy (Üskül) Göleti açıldı. Gölet 4 bin dekar alanın sulanmasında kullanılacak.

"Ölüm Kavşağı"na Çözüm Aranıyor: Niğde'de sık trafik kazalarının meydana geldiği, geçen hafta içinde 2 kişinin hayatını kaybettiği Polis Okulu Kavşağına (Ölüm Kavşağı) bizzat Vali Gündüz BEDER el attı ve bu kavşağı alt-üst geçit yapılması kararına varıldı.

Valiliğe 5 Adet Hizmet Aracı: Niğde Valiliği İl Özel İdaresi tarafından 5 adet Isuzu marka 4x4 pikap satın alınarak hizmete sunuldu.

8 yılda 22 Şehit: Niğde son 8 yıl içinde 22 şehit verdi. Şehit Aileleri Derneği Başkanı Ferhat Savaş "Yeter artık, analar ağlamasın, yavrular öksüz kalmasın, ateş düştüğü yeri yakar, şehit ailelerinin içi yanıyor" dedi.

Cullaz Sokağı "Kültür Sokağı" Oluyor: Kültür ve Turizm Bakanlığı, tarihi evlerin yoğunlukta olduğu Cullaz Sokağı'nın Kültür Sokağı olarak restorasyonu için girişimde bulundu. Niğde İl Özel İdaresi, projenin uygulanması için 7 bin 880 YTL'yi Kültür ve Turizm Müdürlüğüne aktardı.

Tarıncayı Satarken Yakalandılar: Niğde İl Jandarma Komutanlığı ekipleri 2 kişiyi çok miktarda tarihi eserlerle yakaladı. 114 eserin içerisinde 53 cm boyunda "Üreme Tarıncası" da yer alıyor.

Prof. Dr. Uygun Aksaray Üniversitesi'ne Vekalet Edecek: Niğde Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Huzma Uygun, yeni rektör atanıncaya kadar Aksaray Üniversitesi Rektörlüğüne vekalet edecek.

Otoyol 2009'da Bitecek: Niğde Valisi Gündüz Beder, Niğde'de en çok ödenek ayrılan projenin Kemerhisar - Pozantı Otoyol Projesi

olduğunu, 2006 yılında 98 milyon YTL ödenek ayrıldığını, bu ödeneğin 70 milyon YTL'sinin Niğde il sınırları içerisinde kullanılacağını söyledi.

Dışarı Camide Yap Boza Devam: 30 Temmuz 2006'da bitirilmesi hedeflenen restorasyon çalışmalarının yap boz şeklinde devam etmesi çevre sakinleri ve esnaflar tarafından tepkiyle karşılanıyor.

Vatandaş Bunalımda: Niğde'de her ay 3 bin kişinin psikiyatri polikliniğine müracaat ettiği, son bir hafta içinde 6 kişinin intihara teşebbüs ettiği bildirildi. Kayıtlara göre intihara teşebbüs edenlerin çoğunluğunun 18-30 yaş arası gençler oluşturuyor.

Melekgirmez Sokağında Cinayet: Niğde merkezinde Melekgirmez Sokağındaki bir birahane de bardak kırma kavgası kanlı bitti, bir kişi öldü, bir kişide ağır yaralandı.

Niğde'nin Hac Kontenjanı 251: Niğde Müftüsü Yüksel Kaymak, Niğde'den hacca gitmek isteyenler için 251 kişilik kontenjan ayrıldığını, hacı adaylarının 151'inin diyanet kontenjanından, 100'ünün de özel tur şirketlerinin olduğunu bildirdi.

541 Projeye 147 Milyon YTL: Niğde İl Koordinasyon Kurulu 2006 yılı 3. dönem toplantısı Vali Gündüz Beder başkanlığında yapıldı. 31 Temmuz 2006 tarihi itibarıyla Niğde'de Toplam 541 projenin yürütüldüğü ve bu projeler için 147 milyon YTL ödenek ayrıldığı ifade edildi.

TOKİ Konutları Doluyor: Toplu Konut İdaresi'nin Niğde'nin Bor İlçesi sınırları içerisinde yaptırdığı 32 bloktan oluşan 1. etapında 512 konuttan 130'u hak sahiplerine teslim edildi.

Niğde'de Çölleşme Tehlikesi: Niğde'nin bazı bölgeleri dikkat çekici oranda çölleşme tehlikesi ile karşı karşıya kaldı. Yağışlar azaldı, derelerde sular kurudu. DSİ kuraklık tehlikesini masaya yatıracak. Yağışlar geçen yıla göre yüzde 5,5 azaldı. Tarımsal sulamadaki yanlışlarda çölleşmenin en önemli nedeni olarak gösterildi.

Kiledere ve Kayırlı Nevşehir'e Bağlanmak İstiyor: Niğde merkez ilçeye bağlı Kiledere ve Kayırlı beldelerinin Nevşehir İline bağlanmak için girişimde bulunduğu bildirildi. Kiledere Belediye Başkanı İsmet Yılmaz yaptığı açıklamada Niğde'den yeterli hizmeti alamadıkları için Nevşehir'e bağlanmak istediklerini kaydetti.

Niğde İsrafta Şampiyon: Niğde, ekonominin belini büken ilaç israfında şampiyonluğu kimseye kaptırmıyor. Niğde Bağ-Kur hastaların ilaç harcamaları için yılın ilk altı ayında 85 eczane 4.8 milyon YTL ilaç parası ödedi.

Devlet Hastanesine Bayan Başhekim: Niğde Devlet Hastanesi'nde Pratisyen Dr. Abdullah Bircan'ın istifa etmesinden sonra boşalan Başhekimlik görevine vekâleten Anestezi

Uzmanı Dr. Meltem Sürgit atandı. Dr. Meltem Sürgit'in eşi de aynı hastanede genel cerrahi uzmanı olarak görev yapıyor.

Kazakistan Büyükelçisi Niğde'de: Kazakistan Büyükelçisi Beibit İssabayev, Niğde'ye gelerek Doğu Türkistanlıların Niğde'nin Altay Köyüne yerleşmelerinin 50. yıldönümü kutlama şenlikleri ile ilgili çalışmaları değerlendirdi.

Niğde'de Kene Paniği: Dere Mahallesinde oturan 6 yaşındaki O.K.'nin kulağını kene ısırıldı. Dedesi tarafından hastaneye getirilen küçük çocuğun kulağındaki kene küçük bir operasyonla çıkarıldı. O.K.daha sonra intaniye servisine gönderildi.

Yüreğimiz Bir Kez Daha Yarandı: Niğdeli Uzman Çavuş Özkan Öztürk Bingöl'de terör örgütü PKK üyesi bir grup teröristin taciz ateşi sonucu yaralanarak Gülhane Askeri Tıp Akademisine getirilmiş, ancak tüm müdahalelere rağmen şehit olmuştur. 20 Temmuz 2006'da onbinlerce Niğdelinin gözyaşları ve çığlıkları arasında törenle toprağa verilmiştir.

Dağcılar Niğde'ye Eğitime Geldi: Türkiye Dağcılık Federasyonu'nun 2006 yıl faaliyet programında yer alan "Kaya Eğitimi" için 7 yönetici, 43 Eğitmen ve 234 sporcu Aladağlar-Demirkazıkta eğitim gördüler.

Kızılca'da Oba Şenliği: Niğde'nin Bor İlçesine bağlı Kızılca beldesinde "1. Bekdik Külütür ve Oba Şenlikleri" düzenlendi. Eski Türk geleneklerinin yaşatılması amacıyla kurulan çadırda davetlilere yemek ve ayran ikram edildi, türküler seslendirildi, halk oyunları gösterileri yapıldı.

ÖSS'de Başarı mı, Başarısızlık mı?: ÖSS sonuçlarına göre Niğde'de ilk sırayı alan öğrenciler, Türkiye sıralamasında adeta döküldüler. Sözelde Niğde birincisi olan öğrenci Türkiye genelinde 547'nciliğine, Niğde üçüncüsü olan öğrenci ise Türkiye sıralamasında 6642'nci olabildi.

6. Tyana Festivali Yapıldı: Geleneksel Tyana Kültür ve Turizm Festivali, sportif faaliyetler, sağlık paneli ve kültürel faaliyetlerin yer aldığı etkinlikle kutlandı.

Şehrin Akciğeri Yok Ediliyor: Şehir Plancısı Hayri Güven, Niğde'de yapılaşmanın Doğu ve Kuzey yönünde geliştirilmesi gerektiğini belirterek, Sarköprü, Tepebağları ve Bucakçayır mevkiinde imar uygulaması yapılarak stratejik hata yapıldığını ileri sürdü. Niğde'nin Kent Planı Bütünlüğü olmadığından çarpık bir yapılaşma yaşandığını, kentnin akciğeri durumundaki bağ ve bahçelerin yok edildiğini söyledi.

Tarihe 48 Trilyon: Niğde'de 16 cami, şadervan, tuvalet ve çevre düzenlemesi, Niğde

kalesi, Öküz Mehmet Paşa Kervansaray restorasyonları için 48 trilyon lira ödenek ayrıldığı bildirildi.

Kesintiler Bıktırdı: Niğde'de yaz aylarının girmesiyle baş gösteren su, elektrik ve telefon kesintileri hat safhaya ulaştı. Niğde Belediyesi su kesintilerinin nedeni olarak elektrik kesintilerini gösterirken, MEDAŞ su kesintilerinin enerji kesintisinden kaynaklandığını ileri sürdü.

Tekel Yılbaşından Önce Kapatılacak: Türkiye Özelleştirme İdaresi kararıyla Tekel Niğde Pazarlama ve Dağıtım Başmüdürlüğü 2006 yılı sonunda kapatılacak. Tekel Başmüdürlüğünde çalışan 10 işçi, Tekel Fabrikalarına nakledilecek 5 memura ise başka kurumlara geçiş yaptırılacak. Binanın satılıp satılmayacağına özelleştirme Yüksek Kurulu karar verecek.

Çamardı Meslek Yüksek Okulu Milli Eğitime Devrediliyor: Mülkiyeti İl Özel İdaresine ait olan ve geçtiğimiz yıl kapatılan Niğde Üniversitesine bağlı Çamardı Meslek Yüksek Okulu Milli Eğitim Müdürlüğüne devredilerek, Mehmet Akif İlköğretim Okulu olarak hizmet verecek.

Niğde Teksas'a Döndü: Niğde caddeleri gece silah sesleri ve şiddet görüntülerine sahne oldu. Bir genç, motosikletine dikkatlice baktığı gerekçesiyle başka bir genci bıçaklayarak öldürdü. Pompalı tüfekli dükkanlara rasgele ateş açan başka bir genç ise polislin uzun süren takibi sonucu yakalandı.

Devlet Hastanesinde Karanlıkta Ameliyat: Niğde Devlet Hastanesi yine karanlığa gömüldü. Elektrik kesik, jeneratöründe arızalı olması nedeniyle, ameliyathanede bir hastaya karanlıkta ameliyat yapıldı. Hasta yakınları ise hastane yönetimine tepki gösterdi. İlgililerden soruna bir an önce çözüm bulması istendi.

Atletizm Milli Takımı Demirkazık'ta: Çek Cumhuriyetinde yapılacak olan Dünya Dağ Koşuları Şampiyonasına hazırlanan Atletizm Milli Takımı Demirkazık Dağ evinde kamp çalışmaları tamamladı.

Niğde Birincisi Selçuk İlköğretim Okulunda: Niğde Selçuk İlköğretim öğrencisi Bülent Gök, 482,387 puanla OKS'de Türkiye 114.lüğünü, Niğde de ise İl birinciliğini elde etti. Ankara Fen Lisesine girmeyi hedefleyen Niğde birincisi Bülent Gök'ün babası bir fabrikada işçi, annesi ise hemşire.

11. Darboğaz Festivali Kutlandı: Darboğaz Belediyesince düzenlenen 11. Darboğaz Kiraz, Kültür ve Sanat Festivali kutlandı. Festivalde en iyi kiraz üreticisi yarışmasında dereceye girenlere çeşitli ödüller verilirken, Darboğaz Göleti için % 10 luk ödeneğin tahsis edildiği müjdesi verildi.

BAŞSAĞLIĞI

Meliha IŞIKSAL

Niğde'mizin değerli öğretmenlerinden Meliha Işıkşal 1913 yılında Niğde'de doğdu. İlk ve ortaokuldan sonra 1934 yılında Konya Öğretmen Okulundan mezun oldu. Dumlupınar, 23 Nisan ve İnönü İlkokullarının örnek öğretmenleri arasında yer almıdı. Toplam 37 yıl bilgilerini, ışığını yüzlerce öğrencisine saçtıktan sonra 1972 yılında emekli oldu. Cumhuriyetimizin idealist ve genç ilk öğretmenlerinden biri olan Meliha Işıkşal, çağdaş giyimiyle etrafına ve öğrencilerine örnek oldu. Çağdaş, laik, demokratik cumhuriyetimizin yılmaz savunucusu öğretmenimizi 3 Ağustos 2006 da yitirdik.

BAŞSAĞLIĞI

Enver ÇAKMAK

Niğde'mizin en eski esnaflarından Merhum Halil İbrahim Çakmak'ın oğlu, Nezahat Çakmak'ın eşi; Halil, Haluk Çakmak ve Zehra Kurt'un babaları, 1935 Niğde doğumlu Enver Çakmak'ı kaybettik.

Bor Balcı Köyünden Nevriye Aktaş	İlimiz Çiftlik İlçesine Bağlı Asmasız Köyünden Tenzile Demirtaş	Eski Esnaflardan Ayakkabı Tamircisi Behçet Bayram
YSE'den Emekli Merhum Mehmet Topkıl'ın eşi Nevriye Topkıl	Niğde'nin Merkezine Bağlı Aktaş Kasabasından İsmail Eryiğit	Kurtaran ve Bozbuğa ailelerinin yakını Sıdika Bozbuğa
Niğde Atatürk Ortaokulunun Emekli Matematik Öğretmenlerinden Muhterem insan Ahmet Celikba	Niğde Demirciler Oto Tamircileri Odası Üyelerinden Muhterem İnsan Yakup Kılıç	Niğde Demirciler ve Oto Tamircileri Odası Üyelerinden Mehmet Beyazova
Trafik Kazası Sonucu Hayatını Kaybeden Jandarma Asts. Erkut Kaçar	Niğde Esnaflarından Göde Yusuf oğlu Hasan Akman	Niğde Esnaflarından Niğde Seyahat Otobüs İşletmesinin Emekli Personellerinden Ya ar Özdemir
Niğde'nin tanınmış ailelerinden Gökhan Manav	Niğde Üniversitesi Memurlarından Abdullah Koçyiğit	Niğde'nin Bor İlçesinden Hüsniye Uçan

Muhterem Hemşehrilerimiz, Merhum ve Merhumelere, C. Allah'tan rahmet, kederli ailelerine ve sevenlerine başsağlığı dileriz.

YÖNETİM KURULU

ENDER ÇELİK

İÇ ANADOLU BÖLGE BAYİİ

Sanatoryum Cad. No:50 Kalaba / ANKARA

TEL: 0.312 351 91 91 - 360 18 28

GSM: 0.542 742 45 43 - 0.537 312 19 74

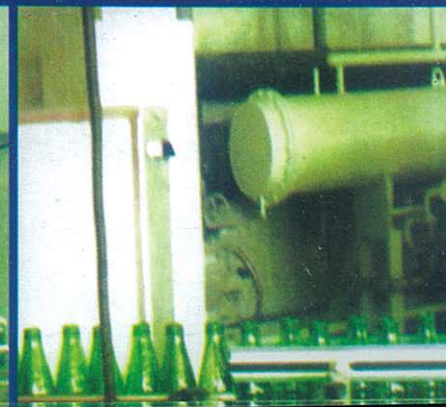
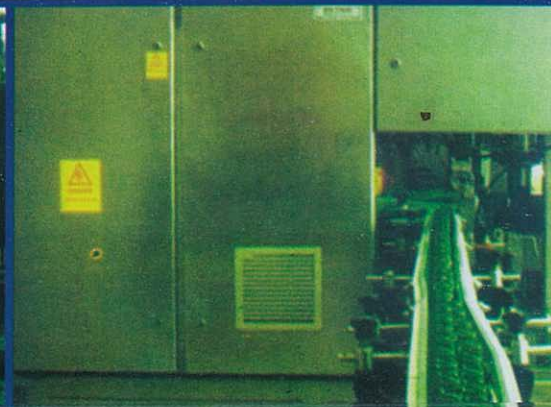
bir telefon kadar yakınız..

Evlere, işyerlerinize kadar teslim edilir.

üretimde son teknoloji

Türkiye'den Amerika'ya ihrac olan gazoz.

KAHVALTILIK DÜNYASI

YENİ

“Doğru Ad, Doğru Tad”

- ✿ Kaşar peyniri
- ✿ Tulum peyniri
- ✿ Salam
- ✿ Reçel
- ✿ Helva
- ✿ Bakliyat
- ✿ Küp Peyniri
- ✿ Zeytin
- ✿ Sosis
- ✿ Tereyağı
- ✿ Turşu
- ✿ Çanakta Koyun Yoğurdu
- ✿ Salamura Peynir
- ✿ Sucuk
- ✿ Kavurma
- ✿ Yumurta
- ✿ Tuzlu Balık
- ✿ Sıcak Tahin

www.cakmaklar.gen.tr

Kahvaltılık Dünyası

Adres: İstasyon cad. No:12/A NİĞDE Tel:0 388 - 233 19 64

Merkez

Adres: Eski Belediye karşısı No:16-16/A NİĞDE
Tel:0 388 - 213 12 41 - 233 79 70-71 Fax:0 388 - 233 79 72

Şifa Dünyası

Adres: PTT Merkez Müdürlüğü Karşısı No:13 NİĞDE
Tel:0 388 - 232 59 93